

$$\frac{0}{5} \\ \frac{2}{-}$$

35

Microfilmado

em

18/5/88

Pui Lourenço

no 22 ve... Coimbra
L. ANNEI.

SENECÆ

*Per
29/1/50*

CORDVBENSIS
TRAGOEDIÆ
DVÆ.

New Sim 60

CONIMBRICAE.
APVD ANTONIVM
DE MARIS.

1559.

T H Y E S T E S
TRAGOEDIA SECVNDA.
ARGVMENTVM.

Cogit, excitatq; ab inferis *Megera*, ex furijs una
Tantalum olim *Phrygiae* regem, ad odia cōmiscenda
inter duos fratres, *Thyestem* & *Atreum* nepotes eius,
qui *Mycenis* alternis annis regnauerāt. At *Atreus*
furijs agitatedus consilio cū seruo inuito, deliberat, quo
pacto vindictā de fratre sumat, quod dolis *Aeropē* si
bi coniugē constuprarit: quòd; arietem aurei *Velle-*
ris surripuerit. Igitur ab *Atreo* simulata reconcili-
atione, *Thyesti* reuocato *Mycenis* & in scio apponun-
tur in cōuiuio sui filij epulandi. Postremò cū etiā
Ianguinē illorū in patera propinasset *Atreus*, iussit
demū afferri capita. Quis visis & agnitis de-
flet quidem *Thyestes*, sed *Atreus*, quòd vindi-
cta processerit oblectatur.

INTERLOCVTORES.

TANTALVS.	MEGAEA.
ATREVS.	SERVS.
THYESTES.	PHILISTHENES.
NVNCIVS.	CHORVS.

L. AN. SENECAE
ACTVS PRIMVS. TANTALVS, MEGÆRA.

Trimetri Iambici.

VIS me furor nunc sede ab in-
fausta abstrahit,
Auido fugaces ore captantem cibos?
Quis male deorū Tātalo uinas domos
Ostendit iterum? peius inuentum est sui
Arente in vudis aliquid, & peius fame
Hiante semper? Sisyphi nunquid lapis
Gestandus humeris lubricus nostris venit?
Aut membra celeri differens cursu rota?
Aut pœna Tityi semper accrescens iecur
Visceribus atraspascet effossis aues?
Et nocte reparans quidquid amisit die,
Plenum recenti pabulum monstro iacet.
In quod malum transcribor? ô quisquis noua
Supplicia functis durus umbrarum arbiter
Disponis, adde siquid ad pœnas potes,
Quod ipse custos carceris diri horreat,
Quod moestus Acheron paucat: ad cuius metum
Nos quoq; tremamus, quare: iam nostra subit

A ij

Estir-

T H Y E S T E S .

E stirpe turba, quæ suum vincat genus,
 Ac me innocentem faciat, & inausa audeat.
 Regione quidquid impia cessat loci
 Complêbo. nunquam stante Pelopœia domo
 Minos vacabit. M E. Perge detestabilis
 Vmbra, & penates impios furys age.
 Certetur omni scelere, & alterna vice
 Stringantur enses, nec sit irarum modus,
 Pudor ve, mentes cæcus instiget furor,
 Rabies parentum duret. & longum nefas
 Eat in nepotes: nec vacet cuiquam verus
 Odisse crimen, semper oriatur nouum,
 Nec vnum in vno: dumq; punitur, scelus
 Crescat: superbis fratribus regna excidant,
 Repetantq; profugos: dubia violentæ domus
 Fortuna reges inter incertos labet:
 Miser ex potente fiat, ex misero potens,
 Fluctuq; regnum casus assiduo ferat:
 Ob scelera pulsî, cum dabit patriam Deus,
 In scelera redeant, sintq; tam inuisi omnibus,
 Quàm sibi: nihil sit, ira quod veritum putet.
 Fratrem ex pauescat frater, & natum parens,

L. AN. SENECAE.

Gnatusq; patrem, liberi pereant male,
 Peius tamen nascantur: immineat viro
 Infesta coniux: bella trans pontum vehant,
 Effusus omnes irriget terras cruor:
 Supraq; magnos gentium exultet duces
 Libido victrix: impia stuprum in domo
 Leuissimum sit: fratris & fas, & fides,
 Iusq; omne pereat: non sit à vestris malis
 Immune cœlum, cum micant stellæ polo,
 Flammæq; seruant debitum mundo decus:
 Nox atra fiat, excidat cœlo dies.
 Misce penates, odia, cædes, funera,
 Accerse, & imple scelere Tantaleam domum;
 Ornetur altum columnen, & lauro fores
 Letæ virescant: dignus aduentu tuo
 Splendescat ignis, Thracium fiat nefas
 Maiore numero: dextra cur patrui vacat?
 Nondum Thyestes liberos deflet suos?
 Equando tollet ignibus iam subditis
 Spumante alieno? membra per partes eant
 Discerpta, patrios polluat sanguis focos,
 Epulæ instruantur non noui sceleris tibi

T H Y E S T E S .

Coniua venies, liberum dedimus diem,
 Tuamq; ad istas soluimus mensas famem.
 Ieiunia exple, mistus in Bacchum cruor
 Spectante te potetur: inueni dapes,
 Quas ipse fugeres: siste, quò præceps ruis?
 T A N. Ad stagna, & amnes, & recedetera quas,
 Labrisq; ab ipsis arboris plena fugas:
 Abire in atrum carceris liceat mei
 Cubile, liceat, si parum videor miser,
 Mutare ripas: alueo medius tuo
 Phlegethon relinquitur igneo cinctus freto.
 Quicumq; poenas lege factorum datas
 Si iuberis, quisquis exeso iaces
 Pavidus sub antro, quiq; venturi times
 Montis ruinam, quisquis auidorum feros
 Riētus leonum, & dirafuriarum agmina
 Implicitus horres, quisquis immixtas faces
 Semustus abigis, Tantali vocem excipe
 Properantis ad nos, credite experto mihi,
 Amate poenas: quando continget mihi.
 Effugere superos? M E. Antè perturba domum,
 Inferq; tecum prælia, & ferri malum

Regibus amorem: concute insano ferum.
 Pectus tumultu. T. AN. Me pati poenas decet,
 Non esse poenam: mittor ut dirus vapor
 Tellure rupta, vel grauem populis luem
 Sparsura pestis ducam in horrendum nefas.
 Auis nepotes? magne diuorum parens,
 Nosterq; quamuis pudeat, ingeni licet
 Taxata poena lingua crucietur, loquar,
 Nec hoc tacebo: moneo, ne sacra manus
 Violata cade, ne ve furiali malo
 Aspergataras: stabo, & arcebo scelus.
 Quid ora terres verberes, & tortos ferox
 Minaris angues? quid famem infixam intimis
 Agitas medullis? flagrat incensum siti
 Cor, & perustis flamma visceribus: ~~urcat~~ sequor.
 M. E. ^{sequor} ~~sequor~~ nunc o furorem diuide in tota domu.
 Sic sic ferantur, & suum insensu inuicem
 Siciant cruorem: sensit introitus tuos
 Domus, & nefando tota contactu horruit.
 Ad tum est abunde, gradere ad infernos specus,
 Annemq; notum: iam tuo moesta pede
 Terra grauantur: cernis ut fontes liquor

THYESTES.

Introrsus actus linquat? Ut ripæ vacent?
 Ventusq; raras igneus nubes ferat?
 Pallefcit omnis arbor, ac nudus sterit
 Fugiente pomo ramus: & qui fluctibus
 Illinc propinquis Isthmos, atq; illinc fremit
 Vicina gracili diuidens terra vada,
 Longe remotos latus exaudit sonos,
 Iam Lerna retrocessit, & Phoronides
 Latuere venæ, nec suas profert sacras
 Alpheus vndas, & Cithæronis iuga
 Stant parte nulla cana deposita niue,
 Timentq; veterem nobiles agri sitim.
 Eryse Titan dubitat, an iubeat sequi,
 Cogatq; habentis ire periturum diem.

CHORVS.

Choriambici Asclepiadei.

Argos de superis siquis Achaicum,
 Piseasq; domos turribus inclytas,
 Isthmi siquis amat regna Corinthij,
 Et portus geminos, & mare disfidens:
 Siquis Taygeti conspicuas niues,

Quas cum Sarmaticus tempore frigido
 In summis Boreas composuit iugis,
 Aestas ueliferis soluit Etesijs,
 Quem tangit gelido flumine lucidus
 Alpheus, stadio notus Olympico:
 Aduertat placidum numen, & arceat,
 Alternæ scelerum ne redeant uices,
 Neu succedat auo deterior nepos,
 Et maior placeat culpa minoribus.
 Tandem lassæ feræ exuat impetus
 Sicci progenies impia Tantali:
 Peccatum satis est, fas ualuit nihil,
 Aut commune nefas: proditus occidit
 Deceptor dominæ Myrrilus. & fide
 Vectus qua tulerat, nobile reddidit
 Mutato pelagus nomine: notior
 Nulla est Ionij fabula nauibus.
 Exceptus gladio paruulus impio,
 Dum currit patrium natus ad osculum,
 Immatura focis uictima concidit,
 Diuisusque tua est Tantale dextera,
 Mensas ut strueres hospicibus Deis.

L. AN. SENECAE.

• Hos æterna fames persequitur cibos,
 • Hos æterna sitis, nec dapibus feris
 • Decerni potuit pœna decentior.
 Stat lusus uacuo gutture Tantalus,
 Impendet capiti plurima noxio
 Phineis auibus præda fugacior.
 • Hinc illinc gravidis frondibus incubat,
 Et curuata suis foetibus, ac tremens
 Alludit patulis arbor hiatibus.
 Hæc quamuis avidus, nec patiens moræ,
 • Deceptus toties tangere negligit,
 • Obliquatquæ oculos oraque comprimit,
 Inclysisque famem dentibus alligat:
 Sed tunc diuitias omne nemus suas
 Demittit propius, pomaque desuper
 • Insultant folijs mitia languidis,
 Accendantque famem, quæ iubet irritas
 Exercere manus: has ubi protulit,
 • Et falli libuit, totus in arduum
 Autumnus rapitur, soluaque mobilis.
 • Instat deinde suis non leuior fame
 Qua cum percaluit sanguis, & igneis

Exarsit

Exarsit facibus, stat miser obuios
 Fluctus ore uocans, quos profugus latex
 Avertit, sterili deficiens uado,
 Conantemque sequi deserit: hic bibit
 Altum de rapido gurgite puluerem.

Actus Secundus. Atreus. Seruus.

Trimetri iambici.

Ignaue, iners, eneruis? & (quod maximum
 Probrum tyranno, rebus in summis reor)
 Inultie: post tot scelera, post fratris dolos
 Fasque omne ruptum, questibus vanis agis
 Iras, & Argos fremere iam totum tuis
 Debat armis, omnis & geminum mare,
 In mare classis: iam tuis, flammis agros
 Lucere, & urbes decuit, ac strictum undique
 Micare ferrum: tota, sub nostro sonet
 Argolica tellus equite: non syluæ tegant
 Hostem, nec altis montium structæ iugis
 Arces: relictis bellicum totus canat
 Populus Mycenis: quisquis inuisum caput
 Tegit: ac tuetur: clade funesta occidat.

Hec

L. AN. SENECAE.

Et ipsa pollens in clypeo Pelopis domus
Ruat, uel in me, dum modo in fratrem ruat.
Age anime, fac quod nulla posteritas probeat,
Sed nulla taceat: aliquid audendum est nefas
Atrox, cruentum, tale, quod frater meus
Suum esse maluit scelera non ulcisceris,
Nisi uincis: quid esse tam senum potest.
Quod superet illum? nunquid abiectus iacet?
Nunquid secundis patitur in rebus modum?
Zelus quietem? noue ego ingenium uiri
Indocile: flecti non potest, frangi potest.
Proinde antequam se firmet, aut uires pareat,
Retorquet ultro, ne quiescentem petat.
Aut perdet, aut peribit: in medio est scelus
Positum occupanti. SER. Fama te populi nihil
Aduersa terret? ATR. Maximū hoc regni bonū ē.
Quod facta domini cogitur populus sui
Quam ferre, tū laudare. SER. Quos cogit metus
Laudare, eosdem reddit inimicos metus:
At qui fauoris gloriam ueri petit,
Animo magis, quam uoce laudari uolet.
ATR. Laus uera, & humili saepe contingit viros

Non

- Non nisi potent i falsa, quod nolunt, uelint.
 S E R. Rex ueluti honesta, nemo non eadem uolet.
 A T R. Vbi cumque tantum honesta dominari licet,
 Precario regnatur. S E R. Vbi non est pudor.
 Neccura iuris, sanctitas, pietas, fides.
 Instabile regnum est. A T R. Sanctitas, pietas, fides.
 Priuata bona sunt: quae iuuat, reges eant.
 S E R. Nefas nocere uel malo fratri puta.
 A T R. Fas est in illum, quidquid in fratrem est nefas.
 Quid enim reliquit crimine intactum? aut ubi
 Sceleris pepercit? coniugem stupro abstulit,
 Regnumque furto, specimen antiquum imperi
 Fraudem est aditus, fraude turbauit domum
 Est Pelopis albis nobile in stabulis pecus,
 Arcanus Arias, ductor opulenti gregis:
 Huius per omne corpus infuso coma
 Dependit auro, cuius est tergo noui
 Aurata reges sceptrata Tantalicis gerunt.
 Possessor huius regnat: hunc tanta domus
 Fortuna sequitur, tuta seposita sacer
 In parte carpit prata, quae cludit lapis
 Fatiale saxo pecus muro regens.

I' HYESTES.

Hunc (facinus ingens ausus) assumpta in scelus
 Consorte nostri perfidus thalami, abuehit:

Hinc omne cladis mutuae fluxit malum:

Per regnatrepidus exul errauit mea:

Pars nulla nostri tuta ab insidijs uacat.

Corrupta coniux, imperij quassa est fides:

Domus agra, dubius, sanguis est, certi nihil,

Nisi frater hostis, quid stupes? tandem incipe,

Animoque sume Tantalum, & Pelopem aspice:

Ad haec manus exempla poscuntur meae:

Profare, dirum qua caput maectem uia

S E R. Ferro peremptus spiritum inimicum expuat.

A T R. De fine poenae loqueris, ego poenam uolo.

Perimat tyrannus lenis: in regno meo

Mors impetretur? S E R. Nulla te pietas mouet?

A T R. Excede pietas, si modo in nostra domo

Vnquam fuisti: dira Furiarum cohors,

Discorsq; Erinny's ueniat: & geminas faces

Megara quatiens: non satis magno meum

Ardet furore peectus: impleri iuuat

Maiore monstro. S E R. Quid noui rabidus struis?

A T R. Nil, quod doloris capiat assueti modum.

Nullum

Nullum relinquam facinus, & nullum est satis.

SER. Ferrū? ATR. Parū est. SER. Quid ignis?

Etiannum parum est. (ATR.

SER. Quoniam ergo telo tantus utetur dolor?

ATR. Ipso Thyeste. SER. Maius est ira hoc malū.

ATR. Fateor, tumultus pectora attonitus quatit,

Penitusque uoluit: rapior, & quò nescio:

Sed rapior: imo mugit e fundo solum,

Tonat dies serenus, ac totis domus,

Vt fracta, rectis crepuit: & moti Lares

Veniēre Vultum: fiat hoc, fiat, nefas,

Quod dixit metis. SER. Facere quid tandem paras?

ATR. Nescio quid animus meus, & soluo am,

Supraque fines moris humani tumet

Instatque pigris manibus: haud, quid sit, scio,

Sed grande quiddam est. ita sit: hoc anime incipe.

Dignum est Thyeste facinus, & dignum Atreo.

Vterque faciat. uidit infandas domus

Odrysia mensas: fateor, immane est scelus,

Sed occupatum: manus hoc aliquid dolor

Inueniat, animum filij in spira parens,

Sororq; causa est similis: assiste, & manum

Impelle

L. AN. SENECAE

Impelle nostram: liberos avidus parens,
Gaudensque laceret, & suos artus edat.

Bene est, abunde est, hic placet poenae modus.

Tanti sper ubi nam est, tam diu cur innocens

Versatur Atreus? tota iam ante oculos meos

Imago cædis errat, ingesta orbitas

In ora patris, anime, quid rursus times,

Et antere[m] subsidis, audendum est, age.

Quod est in isto scelere præcipuum nefas

Hoc ipse faciat. SER. Sed quibus captus dolis

Nostros dabit perductus in laqueos pedem?

Inimica credit cuncta. ATR. Non poterat capi,

Nisi capere vellet: regna nunc sperat mea:

Hac spe minanti fulmen occurret Ioui:

Hac spe subibit gurgitis tumidi minas

Dubiumque Libycæ Syrtis intrabit fretum:

Hac spe (quod esse maximum retur malum)

Fratrem videbit. SER. Quis fidem pacis dabit?

Cui tanta credet, ATR. Credula est spes improba.

Gnatis tamen mandata, quæ patruo ferant,

Dabimus, relicti exul hospitij vagus

Regno ut miserias mutet, atq; Argos regat

Ex parte dominus: si nimis durus preces
 Spernet Thyestes, liberos eius rudes,
 Malisque fessos graibus, & faciles capi
 Preces mouebunt: hinc uetus regni furor,
 Illince gesta tristis, hinc durus labor,
 Quamuis rigentem tot malis subigent uirum.

SER. Iam tempus illi fecit ærumnas leues.

ATR. Erras: malorum sensus accrescit die:

Leue est miserias ferre, perferre ^{est} graue.

SER. Alios ministros consilij istis lege.

ATR. Peiora iuuenes facile præcepta audiunt.

SER. In patre facient, quidquid in patruo docess

Sæpe in magistrum scelera redierunt sua.

ATR. Vt nemo doceat fraudis & sceleris uias,

Regnum docebit, ne mali fiant, times?

Nascuntur istud, quod uocas sæuum, asperum,

Agiq; durè credis, & nimium impiè,

Fortasse & illic agitur. SER. Hanc fraudè scient

Nati parari, tacita tam rudibus fides

Non est in annis, detegent forsas dolos.

ATR. Tacere multis discitur uitæ malis.

SER. Ipsos ne, per quos fallere alium cogitas,

L. AN. SENECAE.

Falles? *ATR.* At ipsi crimine: & culpa uacent.
Quid enim est necesse liberos sceleri meo
Inferere? per nos odia se nostra explicent.
Male agis, recedis anime: si parcis tuis,
Parces & illi: consily Agamemnon mei
Sciens minister fiat, & patris cliens
Menelaus adsit, prolis incertæ fides,
• Ex hoc petatur scelere, si bella abnuunt.
Et gerere nolunt odia, si patrum uocant,
• Pater est, eatur, multa sed trepidus solet
• Detegere uultus, magna nolentem quoque
• Consilia produnt: nesciant quantæ rei
Ejant ministri, nostra tu cœpta occule,
SER. Haud sum monendus, ista nostro in pectore
Fides, timorque sed magis claudit fides.

CHORVS.

Glyconicum carmen.

Tandem regia nobilis
Antiqui genus Inachi
Fratrum composuit minas.
Quis uos exagitat furor:

Alternis

Alternis dare sanguinem,
 Et sceptrum scelere aggredi?
 , Nescitis cupidi arcium,
 , Regnum quo iaceat loco:
 , Regem non faciunt opes,
 , Non uestis Tyriæ color.
 , Non frontis nota regiæ,
 , Non auro nitidæ trabes.
 , Rex est, qui posuit metus,
 , Et dira mala pectoris:
 , Quem non ambitio impotens,
 , Et nunquam stabilis fauor
 , Vulgi præcipitis mouet,
 , Non quidquid fodit Occidens,
 , Aut unda Tagus aurea
 , Claro deuehit aluco:
 , Non quidquid Libycis terit
 , Feruens area mæssibus:
 , Quem non concutiet cadens
 , Obliqui uia fulminis,
 , Non Eurus rapiens mare,
 , Aut sæuo rapidus freto

L. AN. SENECAE

, Ventosi tumor Adriæ:
 , Quem non lancea militis,
 , Non strictus domuit Chalybs:
 , Qui tuto positus loco,
 , Infra se uidet omnia,
 , Occurritque suo libens
 , Fato, nec queritur mori.

Reges conueniant licet,
 Qui sparsos agitant Dacas,
 Qui rubri uada littoris,
 Aut gemmis mare lucidum
 Latè sanguineum tenent,
 Aut qui Caspia fortibus
 Recludunt iuga Sarmatis:
 Cerret Danubium licet,
 Audet qui pedes ingredi,
 Et quocumque loco iacent,
 Scres uellere nobiles.

, Mens regnum bona possidet:
 , Nil illis opus est equis,
 , Nil armis, & inertibus
 , Telis, quæ procul ingerit

- Parribus, cum simulat fugas.
- Ad moris nihil est opus
- Vrbes sternere machinis
- Longe saxa rotantibus.
- Rex est, qui metuit nihil.
- Hoc regnum sibi quisque dat.
- Stet, qui cunque uolet potens
- Aulæ culmine lubrico:
- Medulcis saturet quies.
- Obscuro positus loco
- Leni perfruar orio.
- Nullis nota Quiritibus
- Aetas per tacitum fluat.
- Sic cum transferint mei
- Nullo cum strepitu dies,
- Plebeius moriar senex.
- Illi mors grauis incubat,
- Qui notus nimis omnibus,
- Ignotus moritur sibi.

ACTVS TERTIVS.

THYESTES. PHILISTENES.

Trimetri Iambici.

L. AN. SENECA.

Oportata patriæ recta, & Argolicas opes,
 Miserisq; summū, ac maximū exulibus bonū,
 Tractum soli natalis, & patrios deos,
 Si sunt tamen dii, cerno, Cycloplum sacras *Cyclopi*
 Turres, labore maius humano decus,
 Celebrata iuveni stadia, per quæ nobilis
 Palmam paterno non semel curru tuli.
 Occurret Argos, populus occurret frequens:
 Sed nempe & Atreus, repere sylvestres fugas,
 Saltusq; densos potius, & mistam feris,
 Similemque vitam: clarus hic regni nitor
 Fulgore non est quod oculos falso auferat.
PHI. In quid datur spectabis, & dantem aspice:
 Modointer illa, quæ putant cunctia spera,
 Fortis fui, lætusq; nunc contrà in metus
 Reuoluor, animus hæret, ac retro cupit
 Corpus referre: moueo ualentem gradum.
PHI. Pigro (quid hoc est?) genitor incessu stupet,
 Vultumq; versat, seq; in incerto tenet.
THY. Quid anime pendes? quidue consilium diu
 Tam facile torques? rebus in certissimis
 Fratri, atq; regno credis? ac metuis mala

Iam victa, iam mansuta? & erumnas fugis
Bene collocatas? esse iam miserum iuvat.

Deflecte gressum, dum licet, seq; eripe.

PHI. Quæ causa cogit genitor à patria gradum
Referre visa? cur bonis tantis sinum
Subducis? ira frater abiecta redit.

Partemq; regni reddit, & laceræ domus
Componit artus, seq; restituit tibi.

THY. Causam timoris, ipse quam ignoro, exigis:
Nihil timendum video, sed timeo tamen:

Placet ire, pigris membra sed genibus labant,
Alioq; quàm quò nitor, abductus feror:

Sic concitatam remige, & vento ratem
Aestus resistens remigi & voloresert:

PHI. Per vince quidquid obstat, & mētē impedit.
Reducemq; quanta præmia expectent, vide,

Pater potes regnare. THY. Cum possim mori.

PHI. Sūma ē potestas. THY. Nulla, si cupias nihil.

PHI. Gnatis reliques. THY. Nō capit regnū duos.

PHI. Miser esse maault, esse qui felix potest?

THY. Mibi crede, falsis magna nominibus placēt
Frustra timentur dura: dum excelsus steti,

L. AN. SENEC.

Nunquam pauere destiti, atque ipsum mei
 Ferrum timere lateris, ô quantum bonum est,
 Obstare nulli, capere securas dapes
 Humi iacentem, scelera non intrant casam,
 Tutusq; mensa capitur angusta cibus
 Venenum in auro bibitur, expertus loquor.
 Malambonæ præferre fortunam licet.
 Non uertice alti montis impositam domum,
 Et eminentem ciuitas humilis tremit:
 Nec fulget altis splendidum tectis ebur,
 Somnosque non defendit excubitor meos:
 Non classibus piscamur & retro mare
 Ig. fugamus mole: non uentrem improbum
 Alonus tributo gentium: nullus mihi
 Ultra Getas metitur, & Parthos ager:
 Non thure colimur, nec mæ excluso Ioue
 Ornantur aræ: nulla culminibus meis
 Imposita nutat sylua, nec fumant manu
 Succensa multa stagna: nec somno dies,
 Tæchoq; nox ducenda peruigili datur:
 Sed non timemus, tuta sine telo est domus,
 Rebusque paruis alta præstatur quies.

Immane regnum est posse sine regno pati.

P H Y . Nec abnuendū, si dat imperiū deus. (gat.

T H Y . Nec appetēdū. P H Y . Frater ut regnes, ro-

T H Y . Rogat? timēdū est: errat hic aliquis dolus.

P H Y . Redire pietas, unde sumnota est, solet.

Reparatque vires iustus amissas amor.

T H Y . Amat Thyesten frater? ætherias prius

Perfundet Arctos pontus, & Siculi rapax

Consistet æstus unda, & Ionio seges

Maturapelago surget, & lucem dabit

Nox æra terris: antè cum flammis aqua,

Cum morte vita, cum mari ventus fidem

Fœdusq; iūgent. P H Y . Quā tamen fraudē time-

T H Y . Omnem: timori quem meo statuam modū?

Tantū potest, quantū odit. P H Y . In te qui potest?

T H Y . Pro me nihil iam metuo: uos facitis mihi

Atrea timendum. P H Y . Decipi captus times?

Serum est cauendi tempus in medijs malis.

Eatur, unum genitor hoc hortamen est,

T H Y . Ego nos sequor, nō duco. P H Y . Respicias de-

Benecogitata, perge non dubio gradu. (us

ATREVS.

L. AN. SENECA.
ATREVS. THYESTES.

Trimeri Iambici.

Plagis tenetur clausa dispositis fera:
Et ipsum, & unâ generis inuisi indolem
Iunctam parenti cerno, iam tuto in loco
Versantur odia: venit in nostras manus
Tandem Thyestes, venit & totus quidem,
Vix tempero animo, vix dolor frenos capit.
Sic, cum feras vestigar, & longo sagax
Loro tenetur umber, ac presso vias
Scrutatur ore, dum procul lento suam
Odore sentit, paret, & tacito locum
Trotopererrat: præda cum propior fuit.
Cervice tota pugnât, & gemitu vocat
Dominum morantem, seq; reimenti eripit.
Cum spirat ira sanguinem, nescit regi.
Tamen regatur, aspice, ut multo grauis
Squalore vultus obruat mæstos coma:
Quam fœda iaceat barba: præstetur fides,
Fratrem inuat videre: complexus mihi
Redde expetitos: quidquid irarum fuit,
Transierit: ex hoc sanguis accipietas die

Colantur

Colantur, animis odia damnata excidant.

THY. Diluere possem cuncta, nisi talis fores:

Sed fateor Atreu, fateor, admisi omnia

Quae credidisti pessimam causam meam

, Hodierna pietas fecit: est prorsus nocens

, Quicumq; visus tam bono fratri est nocens

Lachrymis agendum est, supplicem primus vides.

Hæ reprecantur pedibus ~~in~~ ⁱⁿ te manus,

Ponatur omnis ira, & ex animo tumor

Erasus abeat. obsides fidei accipe

Hos innocentes frater. ATR. A genibus manus

Aufer, meosq; potius amplexus pete.

Vos quoq; senum praesidia tot iuvenes, meo

Pendete collo, squalidam vestem exue,

Oculisq; nostris parce, & ornatus cape

Quales mei sunt, latus & partem imperi

, Cape sse frater: maior hæc laus est mea,

Fratri paternum reddere incolumi decus.

, Habere regnum casus est, virtus dare.

THY. Dii paria frater pretia pro tantis tibi

Meritis rependant: regiam capitis notam

Squalor reculat, nostros & sceptrum manus

L. AN. SENECAE.

Infausta refugit: liceat in media mihi
Latere turba. ATR. Recipit hoc regnum duos.

THY. Meum esse credo, quidquid est frater tuus.

ATR. Quis influentis dona fortunæ abruit?

THY. Expertus est quicumque, quam facile effluat.

ATR. Fratrem potiri gloria in genti uetas.

THY. Tua iam peracta gloria est, restat mea.

Respuere certum est, regna consilium mihi.

ATR. Meam relinquam, nisi tuam partem accipis.

THY. Accipio, regni nomen impositi feram:

Sediura, & arma seruient mecum tibi.

ATR. Imposita capiti uincla uenerando gere,

Ego destinatas uictimas superis dabo.

CHORVS.

Sapphici, & unus Adomus.

Credat hoc quisquam? feras ille, & acer,

Nec potens mentis truculentus Atreus

Fratris aspectu stupescit hæsit.

Nulla uis maior pietate uera est:

Iurgia externis inimica durant,

Quos amor uerus tenuit, tenebit.

Ira cum magnis agitata causis

Gratiā rupit, cecinitque bellum:
 Cū leues frānis sonuerit turmæ,
 Fulsit hinc, illinc agitat usensis,
 Quem mouet crebro furibundus ictu
 Sanguinem Mauors cupiens recentem.
 Opprimit ferrum, manibusque iunctis
 Ducit ad pacem pietas negantes.

Orium è tanto subitum tumultu
 Quis Deus fecit? modo per Mycenæ
 Arma ciuilis crepuere belli:

Pallidæ matres tremuere natis,
 Vxor armato timuit marito,
 Cū manū inuitus sequeretur ensis
 Sordidus pacis uirio quietæ.

Ille labentes renouare muros,
 Hic situ quassas stabilire turre,
 Ferreis portas cohibere claustris

Ille certabat, pavidusque pinnis
 Anxiæ nocti uigil incubabat,
 Peior est bello timor ipse belli.

Iam minæ seui cecidere ferri,
 Iam silet murmur graue classicorum,

Tam tacet frigidar litui strepentis,
 Alta pax vrbis reuocata letæ.
 Sic vbi ex alto tumere fluctus
 Brutium pontum feriente Coro,
 Scylla pulsatis resonat cauernis,
 Ac mare intortum timuere nautæ,
 Quod rapax hausit renomit Charybdis:
 Et Ferus Cyclops metuit parentem,
 Rupe feruentis residens in Aetnæ,
 Ne superfusus violetur vndis
 Ignis Aetnæis resonans caminis:
 Erputat mergi sua posse pauper
 Regna Laertes Ithaca tremente:
 Si suæ ventis cecidere vires,
 Mitius stagnopelagus recumbit.
 Alta, quæ nauis timuit secare
 Hinc, & hinc fuis spatiosa velis
 Strata ludentipatuere cymbæ:
 Et vacat mersos numerare pisces
 Hic, vbi ingenti modo sub procella
 Cyclades pontum timuere motæ.
 Nulla fors longa est: dolor, ac voluptas

• Inuicem cedunt, breuior voluptas.
 • Ima permutat breuis hora summis.
 Ille qui donat diadema fronti,
 Quem genu nixæ tremuere gentes,
 Cuius ad nutum posuere bella
 Medus, & Phæbi propioris Indus,
 Et Dacæ Parthis equitem minati,
 Anxius sceptrum tenet, & moentes
 Cuncta diuastat, metuitque casus
 Mobiles rerum, dubiumque tempus.
 • Vos quibus rector maris, atque terræ
 • Ius dedit magnum necis, atque uitæ,
 • Ponite inflatos, tumidosque uultus:
 • Quidquid à vobis minor extimescit,
 • Maior hoc vobis dominus minatur.
 • Omne sub regno grauiore regnum est.
 • Quem dies uidit ueniens superbum,
 • Hunc dies uidit fugiens iacentem.
 Nemo confidat nimium secundis,
 • Nemo desperet meliora, lapsus.
 • Miscet hæc illis, prohibetque Clotho
 • Stare fortunam, rotat omne fatum.

- Nemotam diuos habuit fauentic,
- Crastinum ut possit sibi polliceri.
- Res Deus nostras celeri citatas
- Turbine uersat.

ACTVS QVARTVS.
NUNCIVS. CHORVS.

Trimetri Iambici.

Quis me per auras turbo præcipitem uehet,
Atraq; nube inuoluet, ut tantum nefas
Eripiat oculis? ò domus Pelopi quoque
Et Tantalò pudenda. CH. Quid portas noui?

NVN. Quenã ista regio est? Sparte, & Argos,
Et ita fratres? & maris gemini premens (impios
Fauces Corinthus? an seris Ister fugam
Præbens Alanis? an sub æterna niue
Hyrcana tellus? an uagi passim Scythæ?

CH. Quis hic nefandi est conscius monstri locus?
Effare, & istud patere, quodcunque est malum.
NVN. Si steterit animus, si metu corpus rigens
Remittet artus, hæret in uultu truces
Imago facti: ferte me insanae procul

Illo procellæ: ferte, quò fertur dies
 Hinc raptus. C H. Animos grauius incertos tenes.
 Quid sit, quod horres, effer, autorem indica.
 Non quero quis sit, sed uter: effare ocyus.
 NVN. In arce summa Pelopus, una est pars domus
 Conuersa ad austros, cuius extremum latus
 Aequale monti crescit, atque urbem premit.
 Et contumacem regibus populum suis
 Habet sub ictu: fulget hic turbæ capax
 Immane rectum, cuius auratas trabes
 Varijs columnæ nobiles maculis ferunt.
 Post ista uulgo nota, quæ populi colunt,
 In multa diues sparia discedit domus.
 Arcana in imo regia recessu patet,
 Alta uetustum ualle compescens nemus,
 Penetrabile regni: nulla, quæ lætos solet
 Præbere ramos arbor, aut ferro colti,
 Sed taxus, & cupressus, & nigra ilice
 Obscura nutat sylua, quam supra eminens
 Despectat alte quercus, & uincit nemus.
 Hinc auspicari regna Tantalidæ solent.
 Hinc petere læsis rebus, & dubijs opem.

L. AN. SENECAE.

Affixa inhaerent dona uocales tubæ,
 Fractique currus spolia Myrtoi maris,
 Victæque falsis axibus pendent rotæ,
 Et omne gentis facinus: hoc Phrygius loco
 Fixus Tiaras Pelopis: hic præda hostium:
 Et de triumpho picta barbarico chlamys.
 Fons stat sub umbra tristis, & nigra piger
 Hareret palude: talis est diræ Stygis
 Deformis unda, quæ facit cælo fidem.
 Hic nocte tota gemere ferales deos
 Fama est: catenis lucus excussis sonat,
 Vbi antequæ manes: quidquid audire est metus,
 Illic uidetur: errat antiquis uetus
 Emissa bustis turba, & insultant loco
 Maiora notis monstra: quin tota solet
 Micare flamma sylua, & excelsæ trabes
 Ardent sine igne: sæpe latratu nemus
 Trino remugit: sæpe simulacris domus
 Attonita magnis, nec dies sedat metum.
 Nox propria luco est, & superstitio in æfrum
 In luce media regnat: hinc orantibus
 Responsa dantur certa, cum ingenti sono

Laxantur adyto fata, & immugit specus
 Vocem deo solvente: quò postquam furens
 Intrauit Atreus, liberos fratris trahens,
 Ornantur aræ: quisqueat dignè eloqui?
 Post terga iuuenum nobiles reuocat manus,
 Et moesta uitta capita purpurca ligat:
 Non thura desunt, non sacer Bacchi liquor,
 Tangensue salsa uictimam culter mola.
 Seruatur omnis ordo, ne tantum nefas
 Non rite fiat. C H. Quis manum ferro admouet?
 N V N. Ipse est sacerdos, ipse sumesta prece
 Letale carmen ore uiolento canit.
 Stat ipse ad aras, ipse deuotos neci
 Conrectat, & componit, & ferro admouet.
 Accendit ipse, nulla pars sacri perit.
 Lucustremiscit, tota succusso solo
 Nutauit aula, dubia quò pondus daret,
 Ac fluctuanti similis: è leuo ethere
 Atrum cucurrit limitem sidus trahens:
 Libata in ignes uina mutato fluunt
 Cruenta baccho: regium capiti decus
 Bis terque lapsum est, fleuit in templis ebur.

L. AN. SENECAE

Mouere cunctos monstra, sed solus sibi

Immotus Atreus constat, atque ultro deos

Terret minantes: iamque dimissa mora

Assiluit aris, toruum, & obliquum intuens,

Ieiuna syluis qualis in Gangeticis

Inter iuuenos Tigris errauit duos,

Vtriusque praeda cupida, quò primos ferat

Incerta morsus: flectit huc rictus suos,

Illò reflectit, & famem dubiam tenet.

Sic dirus Atreus, capita deuota impiæ

Speculatur iræ: quem prius mactet sibi,

Dubititat: secunda deinde quem caede immolet,

Nec interest, sed dubitat, & tantum scelus

Iuuat ordinare. CH. Quem tamen ferro occupat?

NVN. Primus locus, ne deesse pietatem putes,

Auo dicatur, Tantalus prima hostia est.

CH. Quo inuenis animo, quo tulit uultu necem?

NVN. Stetit sui securus, & non est preces

Perire frustra passus, ast illi ferus

In uulnere ensem abscondit, & penitus premens

Iugulo manum commisit, educto stetit

Ferro cadauer: cumque dubitasset diu

Hac parte, an illa caderet. in patrum cadit.

Tunc ille ad aras Plisthenem scelus trahit,

Adicitque fratri: colla percussa amputat.

Ceruice cesa, truncus in primum ruit:

Queralum cucurrit murmure incerto caput.

CH. Quid deinde gemina cede perfunctus facit?

Puerone parcit? an scelus sceleri ingerit?

NVN. Sylva iubatus qualis Armenia leo

In cede multa victor, armento incubat:

Cruore rictus madidus, & pulsa fame

Non ponit iras, hinc, & hinc tauros premens

Vitulis minatur, dente iam lasso piger:

Non aliter Atreus scuit, atque ira tumet:

Ferramque gemina cede perfusum tenens,

Oblitus in quem fureret, infesta manu

Exegit ultra corpus: at pueri statim

Pectore receptus ensis in tergo exiit:

Adit ille, & aras sanguine extinguens suo,

Per utrumq; vulnus moritur. CH. O seuum scelus.

NVN. Exhorruistis? haecenus non stat nefas,

Plus est. CH. An ultra maius, aut atrocius

Natura recivis? NVN. Sceleris hunc finem putas?

L. AN. SENECAE.

Gradusest. CH. Quid ultra potuit? obiecit feris
Lanianda fors corpora: atque igne arcuit.

N V N. Vt inam arcuisset: ne tegat functos humus,

Nec soluat ignis, aubus epulandos licet

Ferisque triste pabulum seuis trahat,

Votum est sub hoc, quod esse supplicium solet,

Pater insepultos spectet. ô nullo scelus

Credibile in ævo, quodque posteritas neget:

Erepta uiuis exta pectoribus tremunt,

Spirantque uenæ, corque adhuc pavidum salit:

At ille fibras tractat, ac fata inspicit,

Et adhuc calentes uiscerum uenas notat.

Postquam hostia placuere, securus uacat

Am fratris epulis: ipse diuisim secat

In membra corpus, amputat trunco tenus

Humeros patentes, & lacertorum moras,

Denudat artus durus, atque ossa amputat:

Tantum ora seruat, & datas fidei manus.

Hæc ueribus hærent uiscera, & leuiter data

Stillant caminis: illa flammatus latex

Querente abeno iactat: impositas dapes

Transiluit ignis, inque crepitantes focus

Bis, ter regeſtus, & pati iuſſus moram
 Inuitus ardet, ſtridet in ueribus iecur,
 Nec facile dicam, corpora, an flammæ gemant,
 Gemuere: piceus ignis in fumos abit:
 Et ipſe ſumus triſtis, ac nebula gravis
 Non reſtus exit, ſeque in excelſum leuat,
 Ipſos penates nube deformi obſidet.
 O Phæbe patiens fugeris retro licet,
 Medioque ruptum merſeris cælo diem,
 Serò occidiſti, lancinat gnatos pater,
 Artusque mandit ore fureſto ſuos:
 Nitet fluente madidus unguent o comam,
 Gravisque uino: ſæpe præcluſæ cibum
 Tenuere fauces. in malis unum hoc tuis
 Bonum eſt Thyeſta, quid mala ignorat tua.
 Sed & hoc peribit, uerterit curſus licet
 Sibi ipſe Titan, obuium ducens iter,
 Tenebrisque facinus obruat tetrum nouis,
 Nox miſſa abortu tempore alieno gravis,
 Tamen videndum eſt: tota pateſient mala.

CHORVS.

Anapeſtici, præter unū & alterū Adoniū.

L. AN. SENECAE.

QVò terrarum, superumq; parens,
Cuius ad ortus noctis opaca
Decus omne fugit, quò uertis iter?
Medioque diem perdis Olympo?
Cur Phœbet uos rapis aspectus?
Nondum seræ nuntius horæ
Nocturna uocat lumina uesper.
Nondum Hesperia flexura rota
Iubet emeritos soluere currus.
Nondum in noctem uergente die
Tertia misit buccina signum.
Stuper ad subita tempora cœna
Nocturnum fessis bobus arator.
Quid te ætherio pepulit cursu?
Quæ causatiuos limite certo
Deiecit equos? nunquid aperto
Carcere Ditis uicti, tentant
Bella gigantes? nunquid Titius
Pectore fesso renouat ueteres
Saucius iras? num relecto
Latus explicuit monte Typhæus?
Nunquid struitur uia Phlegæos

Alta per hostes? & Thessalicum
 Thressa premitur Pelion Ossa?
 Solita mundi periere uices.
 Nihil occasus, nihil ortus exit.
 Stupet Ecos assueti deo
 Tradere frenos genitrix prima
 Roscida lucis, peruersa sui
 Lumina regni: nescit fessos
 Tingere currus, nec fumantes
 Sudore iugas mergere ponto.
 Ipse insueti nouus hospitio,
 Sol auroram uidet occiduus,
 Tenebrasque iubet surgere nondum
 Nocte parata: non succedunt
 Astra, nec ullo micat igne polus:
 Nec luna graueis digerit umbras.
 Sed quidquid id est, minam nox sit.
 Trepidant nostra pectora magno
 Percussa metu, ne fatali
 Cuncta ruina quassata labent:
 Iterumque Deos, hominesque premat
 Deforme chaos: iterum terras.

L. AN. SENECAE.

Et mare, & ignes, & uagapicti
Sidera mundi natura tegat.

Non eterna facis exortu

Dux astrorum secula ducens

Dabit & stasis, brumæque notas

Non Phœbeis obuia flammis,

Demet nocti Luna timores,

Vincetque sui fratris habenas,

Curuo breuius limite currens.

Ibit in unum congesta sinum

Turba Deorum.

Hic qui sacris peruius astris

Scit obliquo tramite Zonas,

Electens longos Signifer annos,

Lapsa uidebit sidera labens.

Hic qui nondum uere benigno

Reddit Zephyro uela repenti,

Aries præcepis ibit in undas,

Per quas pauidam uexerat Hellen.

Hic qui nitido Taurus cornu

Perfert Hyadas, secum Geminos

Trahet, & curuibrachia Cancri.

Leo flammiferis æstibus ardens
 Iterum è cælo cadet Hercules.
 Cadet in terras Virgo relictas.
 Iustæque cadent pondera Libræ,
 Secumque trahent Scorpion acrem.
 Et qui neruo tenet Aemonio
 Pennata senex spicula Chiron,
 Rupto perdet spicula neruo.
 Pigram referens hyemem gelidus
 Cadet Aeguceros, frangetque tuam
 Quisquis es, urnam: tecum excedent
 Ultima cæli sidera Pisces.
 Monstraque nunquam persusa mari
 Merget condens omnia gurges.
 Et qui medias dividit Vrsus
 Fluminis instar, lubricus anguis.
 Magnoque minor iuncta Draconi
 Frigida duro Cynosura gelu
 Custosque sui tardus planstri
 Iam non stabilis ruet. Etophylax.
 Nos et tanto uisi, populo
 Digni, premeret quos euerso

L. ANI SENECÆ.

Cardine mundus.

In nos ætas ultima uenit.

*Quos dura sorte creatos,
Seu perdidimus solem miseri,
Siue expulimus.*

Abeant questus, discede timor:

*Vitæ est auidus, quisquis non uult
Mundo secum pereunte mori.*

ACTVS QVINTVS.

ATREVS. *solus.*

Trimetri Iambici.

A *Equalis astris gradior, & cunctos super
Altum superbo vertice attingens polum,
Nunc decora regni teneo, nunc solium patris.
Dimitto superos: summa votorum at tigi.
Bene est, abunde est, iam sat est etiam mihi.
Sed cur satis sit? pergam, & implebo patrem
Funere suorum, ne quid obstaret pudor,
Dies recessit: perge, dum cœlum vocat.
Utinam quidem tenere sagientes Deos
Possem, & coactos trahere, ut Ultricem dapem*

Omnes

Omnes viderent: quod sat est, videat pater.
 Etiam die nolente discutiā tibi
 Tenebras, miserie sub quibus latitant tuæ.
 Nimis diu conuina securo iaces,
 Hilariq; vultu iam satis mensis datum est,
 Satisq; Baccho: sobrio tanta ad mala
 Opus est Thyeste. turba famularis fores
 Templi relaxa: festa patefiat domus:
 Libet videre, capita natorum intuens
 Quos det colores. verba quæ primus dolor
 Effundat, aut ut spiritu expulso stupens
 Corpus rigescat: fructus hic operis mei est,
 Miserum videre nolo, sed dum fit miser,
 Aperta multa tecta collucent face:
 Resupinus ipse purpura, atque auro incubat,
 Vino grauatum fulciens leua caput,
 Eructat. ò me cœlitum excelsissimum,
 Regumq; regem: vota transcendendi mea:
 Satur est, capaci ducit argento meram.
 Ne parce potu, restat etiam nunc cruor
 Tor hostiarum: veteris hunc Bacchi color
 Abscondet. hoc hoc mensa claudatur scypho:

L. AN. SENECAE.

Mistum suorum sanguinem genitor bibat

Meum bibisset. ecce iam cantus ciet,

Festasque uoces, nec satis menti imperat.

THYESTES.

Anapestici.

Pectora longis hebetata malis

Iam sollicitas ponite curas:

Fugiat mæror, fugiatque pavor,

Fugiat trepidi comes exiliij

Tristis egestas, rebusque grauis

Pudor afflictis. Magis unde cadas

Quam quò, refert. magnum, ex alto

Clamine lapsum, stabilem in plano

Figere gressum. magnum, ingenti

Strage malorum pressum, fracti

Pondera regni non inflexa

Ceruice pati: nec degenerem

Victumque malis rectum impositas

Ferre ruinas. sed iam seui

Nubila fati pelle ac miseri

Temporis omnes dimitte notas:

Redeant uultus ad læta boni.

eterem

24
 T H Y E S T E S .

Veterem ex animo mitte Thyesten.

• Proprium hoc misero: sequitur vitium,

• Nunquam rebus credere letis.

• Redeat felix fortuna licet,

• Tamen afflictos gaudere piget.

Quid me reuocas festumq; veias

Celebrare diem? quid flere iubes

Nulla surgens, dolor ex causa?

Quis me prohibet flore recenti

Vincire comam? prohibet, prohibet.

Vernæ capiti fluxere rosæ:

Pingui madidus crinis amomo

Inter subitos stetit horrores.

Imber vultu nolente cadit.

Venit in medias voces gemitus,

Mæror lacrymas amat assuetas.

• Flendi miseris dira cupido est.

Libet infastos mittere questus:

Libet & Tyrio saturas ostro

Rumpere vestes: vlulare libet.

• Mittit luctus signa futuri

• Mens ante sui præsaga mali.

L. AN. SENECA.

Instat nautis fera tempestas,
Cum sine vento tranquilla tument.

Quos tibi uultus, quos ue tumultus
Fingis demens? credula præsta
Pectora fratri: iam quicquid id est.
Vel sine causa, uel serò times.
Nolo infelix, sed uagus intrà
Terror oberrat: subitos fundunt
Oculi fletus, nec causa subest.
Dolor, an metus est? an habet lachrymas
Magna voluptas?

ATREVS. THYESTES.

Trimetri Iambici.

FESTUM diem germane consensu pari
Celebremus, hic est sceptrum qui firmet mea.
Solidamque pacis alliget cœtæ fidem.
THY. Saties dapis me, nec minus Bacchi tenet.
Augere cumulus hic uoluptatem potest.
Si cum meis gaudere felici datur.
ATR. Hic esse natos crede in amplexu patris.
Hic sunt, eruntque nulla pars proles tuæ
Tibi subtrahetur: ora, quæ exoptas, dabo,

Totumque turba iam sua implebo patrem,
Satiaberis, ne metue: nunc misti meis

Iucunda mensæ sacra iuuenilis colunt,

Sed accientur: poculum infuso cape

Gentile Baccho. THY. Capiro fraternæ dapis

Donum, paternis uina libentur Deis,

Tunchauriantur: sed quid hoc? non uult manus

Parere: crescit pondus, & dextram grauat.

Admotus ipsis Bacchus à labris fugit,

Circaque rictus ore decepto effluit:

Et ipsa trepido mensa subsiluit solo.

Vix lucet ignis: ipse quin æther grauis

Inter diem noctemque desertus stuper.

Quid hoc? magis magisque concussi labant

Cumæxa cæli: spissior densis coit

ligo tenebris, noxque se in noctem abdidit:

ugit omne sidus: quidquid est fratri precor

Innatisque parcat: omnis in uile hoc caput

Abeat procella. redde iam natos mihi.

ATR. Reddam, & tibi illos nullus eripiet dies.

THY. Quis hic tumultus uiscera exargitat mea?

Quid tremuit intus, sentio impatiens onus,

D Meumq3

L. AN. SENECAE.

Meumq; gemitu non inopectus gemit.

Adeste gnari, genitor infelix vocat,

Adeste, visis fugiet hic vobis dolor.

Vnde obloquuntur? ATR. Expedi amplexus pater,

Venere: gnato secquid agnoscis tuos?

THY. Agnosco fratrem, sustine tantum nefas

Gestare tellus? non ad infernam Styga

Te, nosq; mergis? rupta & ingenti via

Ad chaos inane regna cum rege abripis?

Non tota ab imo tecta conuellens solo

Vertis Mycenae? stare circa Tantalum,

Aur q; nostros si quis intra Tartara est.

Vix q; iam debuimus hinc compagibus

Ei hinc reuulsis, huc tuam immani sinu

Demitte vallem, nosq; de fossos tege

Acheronte toto: noxia supra caput

Animae vagentur nostrum & ardenti freto

Phlegethon arenas igneus rotas agens,

Exitia supra nostra violentus fluat.

Immota tellus pondus ignauium iaces?

Fugere superi. ATR. At accipe hos potius libens.

Recipe hosce citius: liberi tandem tuis

Diu expetit, nulla per fratrem est mora,
Fruere, osculare, diuide amplexus tribus.

THY. Hoc fœdus? hæc est gratia? hæc fratris fides?

Sic odia ponis? non peto incolumes pater
Natos ut habeam: scelere quod saluo dari,

Odiq; possit, frater hoc fratrem rogo:

Sepelire liceat, redde quod cernas statim

Vri: nihil te genitor habiturus rogo,

Sed perditurus. ATR. Quidquid est natum tuis

Supere est, habebis: quodq; non supere est, habes.

THY. Verum ne senis pabulum alibus iacent?

An belluis seruantur? an pascunt feras?

ATR. Epulatus ipse es impia natos dape.

THY. Hoc est Deos quod puduit: hoc egit diem

ersum in ortus, quas miser voces dabo?

uestusq; quos? quæ verba sufficient mihi?

scissa cernocapita, & auulsas manus,

rupta fractis cruribus vestigia.

Hoc est, quod audus capere non potuit pater.

Voluntur intus viscera, & clausum nefas

Sine exitu luctatur, & quarit viam.

Da frater enses: sanguinis multum mei

L. AN. SENECAE.

Habet ille: ferroliberis demus uiam.

Negaturensis? pectora illiso sonent

Concussa planctu: sustine infelix manum.

Parcamus umbris: tale quis uidit nefas?

Quis inhospitalis Caucaſi rupem asperans

Heniochus habitas? quiſue Cecropijs metus

Terris Procustes? genitor en natos premo,

Premorque natis. sceleris est aliquis modus?

ATR. Sceleri modus debetur, ubi facias scelus.

Non ubi reponas: hoc quoque exiguum est mihi.

EX vulnere ipso sanguinem calidum in tua

Diffundere ora debui, ut uiuentium

Biberes cruorem: uerba sunt iræ data

Tum propero. Ferro uulnera impresso dedi,

Cecidi ad aras, cæde uotiuâ focos

Placui, & artus corpora ex anima amputans

In parua carpsi frustra, & hæc feruentibus

Demersi ahenis, illa lentis ignibus

Stillare iussi: membra, nervosque abscondi

Uiuentibus, gracilique traiecto uerū

Mugire fibras vidi, & aggesi manu

Mea ipse flammæ: omnia hæc melius pater

Feciſſe potuit, cecidit incaſſum color.

ore natos impio, sed nesciens,
 scientes. THY. Clausa littoribus vagis
 E maria, vosq; Di; audite hoc scelus,
 para inque diffugistis, audite inferi,
 templ' terre, noxque Tartarea grauis
 sui Polube, uocibus nostris uaca.
 enixe, relictus, sola tu miserum uides.
 tur Ire sine astris, uota non faciam improba.
 quiriri nihil precabor. ecquid iam potest
 e medisse? uobis uota prospicient mea.
 d. R. me coeli rector, etheriae potens
 a nu. tor aulae, nubibus totum horridis
 tue mundum, bella uentorum undique
 itte, & omni parte uiolentum intona,
 que, non qua recta, & immeritas de mos
 etis minore, sed qua montium
 emina moles cecidit, & qui montibus
 rabant pares gigantes: haec arma expedi,
 Ignisque torque, uendica amissum diem.
 Taculare flammis, lumen exemptum polo
 Fulminibus exple: causa, ne dubites diu,
 Vtriusque mala f. minus, mala sit mea:
 Me pete. trifulco flammeam telo facem

L. AN. SENECAE.

Per pectus hoc trans mitte: sinatos pater
 Hamare, & igni tradere extremo volo,
 Ego sum cremandus: si nihil superos mouet,
 Nullumq; telis impios numen petit,
 Aeterna nox permaneat, & tenebris tegat
 Immensa longis secla: nil Titan queror

Si perseueras. ATR. Nunc meas laudo man
 Nunc parata vera est palma: perdideram sce
 Nisi sic doleres: liberos nasci mihi ^{celus.}
 Nunc crede, castis nunc fidem reddo toris ^{mih.}

THY. Quid liberi meruere? ATR. Quae
 THY. Natos pariti? ATR. Fateor, et qd m
 Certos. THY. Piorum praesides testor Deos.

ATR. Quid conuales? THY. Scelere quis pe
 ATR. Scio quid queraris, scelere praerepto dol
 Nec quid nefandas hauseris tangit dapes.
 Quod non pararis: fuerat hic animus tibi,

Instruere similes in scio fratri cibos,
 Et adiuuante liberos matre aggredi,
 Similiq; leto sternere: hoc unum obstitit,
 Tuos putasti THY. Vindices aderunt Dei,
 Iis puniendum vota te tradunt mea.
 ATR. Te puniendum liberis trado tuis.

TRAGOEDIA SEXTA.

ARGVMENTVM.

Excisa delevaq; Troia, Græcis in patriam redire
 parantibus, apparuit Achillis vmbra quem Paris in
 templo Apollinis interfecerat. Ea movit, ut manes
 sui Polyxena puella regie victima placaretur, cuius
 enixe, dum viueret, conubiū exspectabat. Primū igitur
 tur Troia seuū desletur excidium: mox ab Ulyssæ in
 quiritur Astyanax puer, Hectoris filius, ut tollatur
 è medio, nequid supersit reliquiarū ad Iliū vindicari
 d. Reperio demū puero, abductaq; puella, ut refertur
 à nūtio, ea quidē in Sigeo ad tumulū Achillis in acta
 tur. at ille precipitatur e turri. Refertur autem
 idcirco, quod horrenda minime actantur in
 scena sed tantummodo recitatur.

INTERLOCVTORES.

HECVBA.

PYRRHVS.

CHORVS. *mulierum.*

ANDROMACHA.

TALTHYBIVS.

SENEX.

AGAMEMNON.

VLISSES.

CALCHAS.

ASTYANAX.

HELEN.

NVNIIVS.

D. iij

ACTVS

L. AN. SENECAE.
ACTVS PRIMVS.

HECVBA.
Trimetri iambici.

VICINQVE regno fudit, &
magna potens
Dominatur aula, nec leues metuit
deos,

Amorumque rebus credulum letis dedit,
Me videat, & te Troia: non unquam tulit
Documenta fors maiora, quàm fragili loco
Starent superbi, columnen euersum occidit
Pollentis Asia, caelitum egregius labor:
Ad cuius arma uenit, & qui frigidum
Septena Tanain ora pandentem bibit,
Et qui renatum prorsus excipiens diem
Tepidum rubenti Tigrin immiscet fretor:
Istae quae uagos uicina prospiciens Scythas
Ripam cateruis ponticam uiduis ferit.
Excisa ferro est, Pergamum incubuit sibi.
En alta muri decora congesti iacent:
Tectis adustus regiam flamma ambiunt:

Omnisque

Omnisque late fumat Assaracî domus.
 Non prohibet avidas flamma uictoris manus,
 Diripitur ardens Troia, nec cœlum patet
 Vndante fumo, nube ceu densa obsitus
 Ater fauilla squalet Iliaca dies.
 Stat avidus ira victor, & lentum Ilium
 Meritur oculis, ac decem tandem ferus
 Ignoscit annis: horret afflictam quoq;
 Victamq; quamuis videat, haud credit sibi
 Potuisse vinci: spolia populator rapit
 Dardania, prædam mille non capiunt rates.
 Testor deorum numen aduersum mihi,
 Patriæq; cineres, teq; rectorum Phrygum,
 Quem Troia toto conditum re gno tegit,
 Tuosq; manes, quodq; stetit antè Ilium,
 Et vos meorum liberum magni greges
 Vmbrae minores, quidquid aduersi accidit,
 Quæcunq; Phœbas ore lymphato furens,
 Credi deo uetante, prædixit mala,
 Prior Hecuba uidi grauida, nec tacui metus,
 Et vana uates ante Cassandram fui.
 Non cantus ignes Ithacus, aut Ithaci comes

L. AN. SENECAE.

Nosturnus in noxa sparsit, aut fallax Sinon:
Meus ignis iste est, facibus arderis meis.

Sed quid ruinas Urbis eversa gemis
Vivax senectus? respice infelix ad hos

Luctus recente: Troia iam verus est malum.

Vidi execrandum regiae cedis nefas,

Ipsasque ad aras maius admissum scelus

Ac acide armis: cum ferox sena manus

Coma reflectens regium torta caput

Alto nefandam vulneri ferrum abdidit.

Quod penitus actam cum recepisset libens,

Ensi, senili tinctus è iugulo redit.

Placare quem non potuit à cæde effera

Mortalis evicardinem extremum premens,

Superique testes sceleris, & quodam sacrum

Regni iacentis, ille tot regum parens

Caret sepulcro Priamus, & flamma indiget

Ardente Troia, non tamen superi sat est:

Donnum ecce Priami nuribus, & natis legens

Sortitur vna præda quem vilis sequar?

Hic Hectoris coniugia despondet sibi:

Hic optat Heleni coniugem, hic Antenoris.

Nec deest tuos Cassandra qui in halamos petat.
 Mea fors timetur: sola sum Danaïis metus.
 Lamenta cessant: turba captivæ mea
 Ferite palmis pectora, & planctus date,
 Et iusta Troiæ facite: iandudum sonet
 Fatalis Idæ Iudicis diri domus.

CHORVS mulierum. HEC VBA.

Anapestici versus.

Non rude vulgus, lacrymisq; novum
 Lugere iubet: hoc continuis
 Egimus annis, ex quo tetigit
 Phrygius Graias hospes Amyclas,
 Secu itq; fretum pinus matris
 Sacra Cybele, decies niuibus
 Canuit Ide, Ide nostris
 Nudata rogis: & Sigæis
 Trepidus campis decies secuit
 Messor aristas: ut nulla dies
 Mœrore caret, sed nova fletus
 Causa ministrat, ite ad planctus,
 Miseramq; leua regina manum,
 Vulgus dominam vile sequemur:

Non

L. AN. SENECAE

Non indociles lugere sumus.

HEC. Fide casus nostri comites

Soluite crimen, per colla fluant

Mæsta capilli, tepido Troiæ

Pulvere turpes: paret exertos

Turba lacertos, ueste remissa

Substringet sinus, uteroque tenus

Pateant artus. cui coniugio

Pectora uelas captiue pudor?

Cingat tunicas palla solutas,

Vacet ad crebri verbera planctus

Furibunda manus, placet hic habitus.

Placet, agnosco Troada turbam.

Iterum luctus redeant ueteres,

Soliturum flendi uincite morem,

Hæctora flemus.

CHO. Soluimus omnes lacerum multo

inere crimen: coma demissa est

Libera nodo, sparsitque cinis

Feruidus ora.

HEC. Complete manus: hoc ex Troia

Sumpsisti licet: cadat ex humeri

Vestis apertis, utrumque tegat
 Suffulta latus: iam nuda uocant
 Pectora dextras, nunc nunc uires
 Exprode dolor: Rhœtha sonent
 Littora planctus, habitansque cauis
 Montibus Echo, non, ut solita est,
 Extrema breuis uerba remittat,
 Totos reddat Troie gemitus.

Audiat omnis pontus, & aether.
 Sauiæ manus, pulsu uasto
 Tundite pectus, non sum solito
 Contenta sono: Hæc tora flemus.

C H O. Tibi nostra feri dextra lacertos,
 Humerosque ferit tibi sanguineos:
 Tibi nostra caput dextera pulsat.
 Tibi maternis ubera palmis
 Laniata tacent: fluit, & multo
 Sanguine manat, quacumque tuo
 Funere feci, rupta cicatrix:
 Columnen patriæ, mora fatorum.
 Tu præsidium Phrygibus fessis,
 Tu murus eras, humerisque tuis

L. AN. SENECAE.

Stetit illa decem fulra per annos.

Tecum cecidit, summusq; dies

Hectoris idem, patri aq; fuit.

HEC. Vertite planctus, Priamo vestros

Fundite fletus: satis Hector habet.

CHO. Accipere ceter Phrygiae planctus,

Accipe fletus bis capte senex:

Nil Troia semel te rege tulit,

Bis pulsari Dardana Graio

Moenia ferro, bisq; pharetras

Passa Herculeas, postelatos

Heimiba partus, regnumque rogos

Postrema pater funera cludis,

Magnoque Ioni victima caesus

Sigae premislittora truncus.

HEC. Alio lacrymas flectite vestras.

Non est Priami miseranda mei

Mors Iliades: felix Priamus

Dicite cuncta: liber manes

Vadit ad imos, nec feret unquam

Vincta Graium ceruice iugum.

Non ille duos videt Atridas,

TROAS.

Nec fallacem cernit Vlyſſem.
 Non Argolici præda triumph
 Subiecta feret colla trophæis,
 Non aſſueta ad ſceptra manus
 Poſt terga dabit, curruſq; ſequens
 Agamemnonioſaurea dextra
 Vincula geſtans
 Lætiſ ſit pompa Mycenis.

CHO. Felix Priamus, dicimus omnes:
 Secum excedens ſua regna tulit.
 Nunc Elyſij nemoriſ tutus
 Errat in Umbris, interq; piæ
 Felix animas Hæctora quærit.
 • Felix Primus: felix quiſquis
 • Bello moriens, omnia ſecum
 • Conſumpta videt.

ACTVS SECVNDVS
 TALTHYBIVS. CHORVS.

Trimetri Iambici.

QVàm longa Danais ſemper in portu mora,
 Seu petere bellum, petere ſeu Patriam volunt.

CHO.

L. AN. SENECAE.

CHO. Quæ causa raiibus faciat, et Danaïsmorâ
Effare, reduces quis Deus claudat uias.

TAL. Pauet animus: artus horridus quassat tremor.

Maiores ueris monstra vix capiunt fidem.

Vidi ipse, uidi, summa iam Titan iuga

Stringebat, ortus uicerat noctem dies,

Cum subito cæco terra mugitu fremens

Concussa cæcos traxit ex imo sonos.

Mouere syluæ capita: & excelsum nemus

Fragore uasto tonuit, & lucus sacer.

Idæa ruptis saxa ceciderunt iugis:

Nec sola tellus tremuit, & pontus suum

Adesse Achillem sensit, ac strauit uada.

Tunc scissa tellus aperit immensos specus,

Et hiatus Erebi, peruium ad superos iter

Tellure fracta præbet, ac tumultum leuat.

Emicuit ingens umbra Theßalici ducis,

Threicia qualis arma præludens tuis

Iam Troia fati strauit: aut Neptunium

Cananitentem perculit iuuenem coma:

Aucum inter acies Marte uiolento furens

Corporibus amnes clausit, & quærens iter

Tardus cruento Xanthus erravit Vado:
 Aut cum superbo Victor in curru stetit,
 Egitque habenas, Hectorem, & Troiam trahens,
 Implevit omne litus irati sonus:
 Ite, ite inertes, debitos manibus meis
 Auferte honores: soluite ingratas rates
 Per nostra ituri maria: non paruo luet
 Iras Achilles Græcia, at magno luet.
 Desponsa nostris cineribus Polyxena
 Pyrrhi manu mactetur, & tumultum riger.
 Hæc fatus alta voce, dimisit diem,
 Repetensque Ditem, mersus in gentem specum
 Coeunte terra iunxit: immoti iacent
 Tranquilla pelagi, ventus abiicit minas,
 Placidumque fluctu murmurat leni mare,
 Triton ab alto cecinit Hymenæum choro.

PYRRHVS. AGAMEMNON. CALCHAS.

Trimetri Iambici.

C Vm leta pelago vela rediturus dares,
 Excidit Achilles? cuius vnus manu
 Impulsa Troia corruit tandem solo,
 Breui repensans quidquid adiecit moræ

E Scyros:

L. AN. SENECAE.

Scyros: fretumq; Lesbos Aegeum secans:
 Illo remoto, dubia quò caderet stetit.

Vel si licet, quod petitur, ac properes dare,
 Serò es daturus: iam suum cuncti duces
 Tulere pretium, quæ minor merces potest
 Tantæ dari virtuti? an is meruit parum,
 Qui fugere bellum iussus, & longa sedens
 Aeuum senectâ degere, ac Pylis senis
 Transcendere annos exiit matris dolos,
 Falsasq; vestes, fassus est armis virum?
 Inhospitâli Telephus regno impotens,
 Durâ Mysiæ ferocis introitus negat,
 Rudem cruore regio dextram imbuir,
 Fortemq; eandem sensit, & mitem manum.

Cecidere Thebæ, vidit Eetion capi

Sua regna victus, clade subuersa est pari

Apposita celsoparua Lyrnesos ingo,

Captaq; tellus nobilis Briseide,

Et causa licis regibus Chryse iacet.

Et nota fama Tenedos, & quæ pascuo

Fœcunda pingui Thracios nutrit greges,

Et sacra Phæbo Cilla, quid, quas alluit

Vernis Caicus gurgitem attollens aquis?
 Hæc tanta clades gentium, ac tantus pavor,
 Sparsæ tot Urbes turbinis vasti modo,
 Alterius esset gloria, ac summum decus,
 Iter est Achilli: sic meus venit pater,
 Et tanta gessit bella, dum bellum parat.
 Vt alia sileam merita non vnus satis
 Hector fuisset? Ilium vicit pater,
 Vos diruistis, inclyras laudes inuat
 Et clara magnifacæta genitoris sequi.
 Iacuit perempus Hector ante oculos patris,
 Patruiq; Memnon: cuius obluetum parens
 Pallente maestum protulit vultu diem,
 Suiq; victor operis exemplum horruit,
 Didicitq; Achilles, & Deis natos mori.
 Tum versa Amazon Ilium secidit timor.
 Debes Achilli, merita si dignè æstimas,
 Et si Mycenis virginem, atq; Argis petat:
 Dubitatur etiam? placita nec subito probat?
 Priamiq; natam Peleinato ferum
 Mactare credis? at tuam natam parens
 Helenæ immolasti: solita iam & facta expeto.

L. AN. SENECAE.

AGA. Iuvenile vitiū est regere nō posse imperū.

Aetatis alios feruor hic primæ rapit,

Pyrrhum paternus: spiritus quondam truces,

Minasq; tumidi lentus Aeacidae tuli.

Quo plurā possis, plura patienter feras.

Quid cæde dira nobiles clari ducis

Aspergis vmbra? noscere hoc primum decet,

Quid facere victor debeat: victus pati:

Violenta nemo imperia continuit diu,

Moderata durant: quoque fortuna altius

Euexit ac leuauit humanas opes,

Hoc se magis suppressere felicem decet,

Variosque casus tremere metuentem Deos

Nimum fauentes, magna momento obrui

Vincendo didici, Troia nos tumidos facit

Nimum, ac feroces: stamus hoc Danaï loco,

Vnde illa cecidit, fateor, aliquando impotens

Regno ac superbus altius memet tuli,

Sed fregit illos spiritus hæc, quæ dare

Poruisset aliꝝ causa, fortunæ fauor

Tu me superbum, Priame, tu timidum facis.

Ego esse quidquam sceptrā, nisi vano putem

Fulgore

Fulgore tectum nomen? & falso comam
 Vinclo decentem? casus hæc rapiet brevis,
 Nec mille forsân ratibus. aut annis decem,
 Non omnibus fortuna tam lenta imminet.
 Equidem fatebor (pace dixisse hoc tua
 Argiua tellus liceat) affligi Phrygas
 Vincique volui: ruere, & æquari solo
 • Etiam arguissem: sed regi frænis nequit
 • Et ira, & ardens hostis, & victoria
 • Commissa nocti: quidquid indignum, aut ferum
 Cuiquam videri potuit, hoc fecit dolor,
 Tenebræque, per quas ipse se irritat furor,
 Gladiusque felix, cuius inſecti semel
 • Vecors libido est. quidquid euerſe potest
 Superesse Troie, maneat: exactum satis
 Pœnarum, & ultra est. regia vt virgo occidat,
 Tumuloque dono detur, & cineres riger,
 Et facinus atrox cædis, vt thalamos vocem,
 Non patiar. in me culpa cunctorum redit:
 • Qui non vetat peccare, cum possit, iubet.
 PYR. Nullum ne Achilli premium manes ferent?
 AGA. Ferent: & illum laudibus cuncti canent,

L. AN. SENECAE.

Magnumq; terre nomen ignota audient.

Quod si leuatur sanguine infuso cinis,

Opima Phrygi colla cadantur gregis,

Fluatq; nulli stebilis matricruor.

Quis iste mos est? quando inferias homo est

Impensus homini? detrahe inuidiam tuo

Odtumq; patri, quem colipœna iubes.

PYR. Otamide, rerum dum secundarum Status

Extollit animos: timide, cum increpuit merus,

Regum Tyranne: iam ne flammatum geris

Amore solito pectus, ac Veneris noua?

Sol: s ne toties spolia de nobis feres?

Hac dextra Achilli victimam reddam suam:

Quam si negas, retinesq; maiorem dabo.

Dignamq; quam det Pyrrhus: & nimium diu

A cæde nostra regia cessat manus:

Paremq; poscit Priamus. AGA. Haud equidẽ nego

Hoc esse Pyrrhi maximum in bello decus,

Sauo peremptum ense quod Priamus iacet

Supplex paternus. PYR. Supplices nostri patris,

Hostesq; eosdem nouimus: Priamus tamen

Presens rogauit, tu grani pavidus metu

Nec ad rogandum fortis, Aiaci preces,
 Ithacoque mandas, clusus atque hostem tremens.

AGA. At non timebat tunc tuus, fateor, parens:
 Interque cædes Græcia, atque vastas rates
 Segnis iacebat, belli & armorum immemor,
 Leui canoram verberans plectro chelyn.

PYR. Tunc magnus Hector arma contemnens tua
 Cantus Achilistimuit & tanto in metu
 Naualibus pax alta Theſſalicis fuit.

AGA. Nempe iisdem in istis Theſſalis naualibus
 Pax alta rurſus Hectoris patri fuit.

PYR. Est regis alti spiritum regi dare.

AGA. Cur dextra regi spiritum eripuit tua?

PYR. Mortem misericors sepe pro vita dabit.

AGA. At nunc misericors virgines busto petis.

PYR. Iam ne immolari virgines credis nefas?

AGA. Præferre patriam liberis regem decet.

PYR. Lex nulla capto parcit, aut pœnam impedit.

AGA. Quod non vetat lex, hoc vetat fieri pudor.

PYR. Quodcumque libuit, facere victori licet.

AGA. Minimum decet libere, cui multum licet.

PYR. Iis ista iactas, quos decem annorum gravi

L. AN. SENECAE

Regno subactos Pyrrhus exoluit iugo? (cavet.

AG. Hos Sciros animos? PY. Scelere quæ fratrum

AG. Inclusa fluctu. PYR. Nempe cognati maris.

Atrei. Thyestæ nobilem novi domum.

AGA. Ex virginis concepte furtivo stupro,

Et ex Achille nate, sed nondum viro.

PYR. Illo ex Achille: genere qui mundum suo

Sparsum per omnem caelum regnum tenet:

Thetide æquor, umbras Aeaco, caelum Ioue.

AGA. Illo ex Achille, qui manu Paridis iacet.

PYR. Quem nec Deorum comminus quisquã perijt.

AG. A. Compescere equidem verba, & audacẽ malo

Poteram domare: sed meus captis quoque

Scit parcere ensis: potius interpret Deum

Calchas vocetur, fata si poscunt dabo.

Tu qui Pelasgæ vincula solvisti rati.

Morasque bellis, arte qui reseras polum,

Cæli viscerum secreta, cui mundi fragor,

Et stella longa semitam flamma trahens

Dant signa fati: cuius ingenti mihi

Mercede constant ora, quid iubeat Deus

Effare Calcha, nosque consilio rege.

CAL. Dant fata Danais, quo solent, pretio viam.
 Mactanda virgo est Theſſali buſtoducis,
 Sed quo iugari Theſſalæ cultu ſolent,
 Ionides ve vel Mycenææ nurus.
 Pyrrhus parenti coniugem tradat ſuo,
 Sic rite dabitur: non tamen noſtras tenet
 Hæc vna puppes cauſa: nobilior tuo
 Polyxene cruore debetur cruor,
 Quem fata querunt. turre de ſumma cadat
 Priami nepos Hectoræus, & letum oppetat:
 Tum mille velis impleat claſſis freta.

C H O R V S .

Choriambici Aſclepiadei.

Verum eſt? an timidos fabula decipit,
 Vmbraſ corporibus viuere conditis?
 Cum coniux oculis impoſuit manum,
 Supremuſque dies ſolibus obſtitit,
 Et triſtes cineres vrna coercuit,
 Non prodeſt animam tradere funeri,
 Sed reſtat miſeris viuere longius?
 An toti morimur? nullaque pars manet
 Noſtri, cum profugo ſpiritus halitu

Immittuo

L. AN. SENECAE.

Immistus nebulis cēssit in aera,

Et nudam terigit subdita fax larus?

• Quidquid sol oriens, quidquid occidens

• Nouit: cæruleis Oceanus fretis

• Quidquid vel veniens, vel fugiens lauat,

• Aetas Pegaseo corripiet gradu.

• Quo bissera volant sidera turbine,

• Quo cursu properat secula voluere

• Astrorum dominus, quo properat modo

• Obliquis Hecate currere flexibus,

• Hoc omnes petimus fata: nec amplius

• Iugatos superis qui terigit lacus,

• Vsq̄ quam est. Ut calidis fumus ab ignibus

• Vanescit spatium per breue sordidus:

• Ut nubes granidas quas modò vidimus,

• Arctoi Boreæ dissipat impetus:

• Sic hic, quo regimur, spiritus effluet.

• Post mortem nihil est, ipsaque mors nihil.

• Vlocis spatij meta nouissima.

• Spem ponant auidi, solliciti metum.

• Quæris quo iaceas post obitum loco?

• Quo non nata iacent

Tempus nos avidum deuorat, & chaos.
 Mors indiuidua est noxia corpori.
 Nec parcens animæ Tenara, & a spero
 Regnum sub domino, limen & obsidens
 Custos non facili Cerberus ostio,
 Rumores vacui, verbaque inania,
 Et par sollicito fabula somnio.

ACTVS TERTIVS.
 ANDROMACHA. SENEX.
 VLYSSES.

Trimetri Iambici.

Quid mœsta Phrygiæ turba laceratis comas?
 Miserumque tunc & pectus, effuso genas
 Fletu rigatis: leuia perpeſſæ sumus,
 Si flenda patimur. Ilium vobis modò,
 Mihicecidit olim, cùm ferus curru incito
 Mea membra raperet, & graui gemeret sono
 Peliacus axis pondere Hectoreo tremens,
 Tunc obruta, atque euerſa Troia concidit.
 Torpens malis, rigensque sine sensu feror.

Tam

L. AN. SENECAE.

Iam erpra Danais coniugem sequerer meum

Nisi hic teneret: hic meus animos domat.

Morique prohibet: cogit hic aliquid Deos

Adhac rogare: tempus ærumnæ addidit.

Hic mihi malorum maximum fructum abstulit,

Nihil timere, prosperis rebus locus

Ereptus omnis dira, quæ veniant, habent.

Miserrimum est timere, cum spes nihil

SEN. Quis te repens commouit afflictam metus?

AND. Exoritur aliquid maius ex magno malum.

Nondum ruentis Ily fatum stetit.

SEN. Ecquas reperiet, ve velit, clades Debs?

AND. Stigij profundi claustra, & obscuri specus

axantur, & non uestit euerfis metus,

Hostes ab imo conditi tumulo exeunt,

Solis ne retro peruium est Danais iter?

Certè æqua mors est, turbat, atque agitat Phrygas

Communis iste terror: hic propriè meum

Exterret animum noctis horrendæ sopor.

SEN. Quæ visa portent, effer in medium, metus.

AND. Partes ferè nox alma transierat duas,

Clarumque septem verterant stella iugum,

Ignoratandem venit afflicta quæſ,
 Brevisque feſſis ſomnus obrepsit genis:
 (Si ſomnus ille eſt mentis attonitæ ſtupor?)
 Cum ſubito noſtros Hector ante oculos ſterit,
 Non qualis Ulro bella in Argiuos ferens,
 Graias petebat facibus Idaeis rates.
 Nec cæde uasta qualis in Danaos furens
 Vera ex Achille ſpolia ſimulato tulit.
 Non ille vultus flammeum incendens iubar,
 Sed feſſus, ac deiectus, & fletu grauis,
 Similisq; noſtro ſqualida obrectus coma:
 Inuattamen vidiffe: tum quaſſans caput,
 Depelle ſomnos, inquit, & natum eripe
 Ofida coniux: lateat hæc vna eſt ſolus.
 Omitte fletus: Troia quòd cecidit gemis?
 Vtinam iaceret rota: feſtina. amoue.
 Quocunq; noſtræ parvulam ſtirpem domus.
 Mihi gelidus horror ac tremor ſomnum excutit.
 Oculosq; nunc huc pauida, nunc illuc ferens,
 Oblita nati miſera quaſiui Hæctorem.
 Fallax per ipſos vmbra complexus abit.
 O nate magni certa progenies patris,

L. AN. SENECAE.

Spes vna Phrygibus, vnicā afflictā domus,
 Vererisque soboles sanguinis nimium inelytri,
 Nimiumque patri similis: hos vultus meus
 Habebat Hector, talis incessu fuit,

Habituque talis, sic tulit fortes manus,
 Sic celsus humeris: fronte sic torua minax,
 Ceruice fusam dissipans lata comam.

Quate sero Phrygibus, ac matri citō,
 Erit ne tempus illud, ac felix dies

Quo Troici defensor, & vindex soli,
 Recidua ponas Pergama, & sparsos fuga

Ciue reducas? nomen & patriæ suum,
 Phrygibusque reddas? sed mei fati immemor

Tam magna timore vota: quod captis sat est,
 Viuamus, heu me, quis locus fidus meo
 Erit timori? quæue te sede occultam?

Arx illa pollens opibus, & muris deum,
 Centes per omnes clara & inuidiæ capax,
 Nunc puluis altus, strata sunt flamma omnia,
 Superestq; vasta ex urbe ne tantum quidem,
 Quo lateat infans, quem locum fraudi ligam?
 Est tumulus in gremio coniugi charo, sacer:

Verendus hosti, mole quem immensa parens,

Opibusque magnis struxit in luctus suos

Rex non avarus: optime credam patri.

Sudor per artus frigidus totos cadit.

Omen tremis comiserat feralis loci.

SEN. Hæc causa multos vna ab interitu arcuit

Credi perisse: vix spei quidquam est super.

Graue pondus illum, magna nobilitas premit:

AND. Ne prodat aliquis. SEN. Amoue testes doli.

AND. Si quæret hostis? SEN. Urbe in eversa perijt.

AND. Quid proderit latuisse redituro in manus?

SEN. Victor feroces impetus primos habet.

AND. Quid quod latere sine metu magno nequit?

SEN. Miser occupet præsidia, securus legat.

AND. Quis te locus, quæ regio seducta, inuia

Tutò reponet? quis feret trepidis opem.

Quis proteget? qui semper, etiam nunc tuos

Hector tuere, coniugis furtum piæ

Serua, & fideli cinere victurum excipe.

Succede tumulo nate: quid retro fugis?

Turpesq; latebras spernis? agnosco indolem,

Pudet timere, spiritus magnos fuge,

Animosq;

L. AN. SENECAE.

Animosq; veteres: sume, quos casus dedit.

En intuere, turba quæ simus super:

, Tumulus, puer, captiua: cedendum est malis,

Sanctas parentis conditi sedes, age

Aude subire: fata si miseros iuuant,

Habes salutem: fata si vitam negant,

Habes sepulcrum. SEN. Claustra cõmissum tegunt,

Quem netuus producat in medium timor,

Procul hinc recede, teq; diuersam amoue.

, AND. Lenius solet timere, qui propius timet.

Sed, si placet, referamus hinc alio pedem.

SEN. Cohibe parumper ora, questusq; opprime.

Gressus nefandos dux Cephaleum admouet.

AND. Dehisce tellus, tuq; coniux vltimo

Specu reuulsam scinde tellurem Strygis,

Sinu profundo conde depositum meum.

Adest Vlyses & quidem dubio gradu,

Vultuq; nectit pestore astus callidos.

VLY. Duræ minister sortis hoc primum pete,

Vt ore quamuis verba dicantur meo,

Non esse credas nostra: Graiorum omnium,

Procerumq; vox est, petere quos seras domos

Hectorea

Hectorea soboles prohibet: hanc fata expetunt.
 Sollicita Danaos pacis incertæ fides
 Semper tenebit: semper à tergo timor
 Respicere coget: arma nec poni sinet
 Dum Phrygiibus animos natus euersis dabit
 Andromacha. AND. Vester augur hoc Calchas ca-
 VLY. Et si taceret augur hæc Calchas, tamē (uit)
 Dicebat Hector, cuius & stirpem horreo,
 Generosa in ortus semina exurgunt suos,
 Sic ille magni paruus armenti comes.
 Primisque nondum cornibus findens cutem,
 Cervice subito celsus, & fronte arduus,
 Gregem paternum ducit, ac pecori imperat.
 Quæ tenera caso virga de trunco
 Par ipsa matri tempore exiguo subit,
 Vmbraque terris reddit: & cælo nemo.
 Sic male relictus igne de magno cinis
 Vires resumit. est quidem iniustus dolor
 Rerum æstimator: si tamen tecum exigas,
 Veniam dabis. quod bella post annos decem,
 Toridemque menses iam senex miles timet:
 Aliasque clades rursus, ac nunquam bene

L. AN. SENECAE.

Troiam iacentem magna res Danaos mouet
 Futurus Hector: libera nos hoc metu,
 Hæc vna naues causa deductas tenet,
 Hic classis hæret ne ue crudelem putes
 Quod sorte iussus Hectoris natum peram.
 Perissem Orestem, patere quod victor tulit.
 AND. Vtinã quidem esses nate materna in manu,
 Nossemque, quis te casus ereptum mihi
 Teneret, aut quæ regio: non hostilibus
 Confossa telis pectus, aut vinculis manus
 Secantibus præstricta, non acri latus
 Vtrinque flamma cincta, maternam fidem
 Vnquam exuissem nate quis tenunc locus,
 Fortuna quæ p[ro]p[ter]dit? errore auio
 Vagus arua lustras, vastus an patria vapor
 Corripuit arius? seuus an victor tuo
 Iussit cruore? nunquid immanis feræ
 Morsu peremptus pascis Idæas aues?
 VLY. Simulata remoue verba, non facile est tibi
 Decipere Vlysem, vicimus matrum dolos,
 Etiam dearum: casta consilia amone. (ges?
 Vbi natus est? AND. Vbi Hector? Vbi cuncti Phry

Vbi Priamus? vnum quæris, ego quero omnia.

VLY. Coacta dices, sponte quod fari abnuis.

AND. Tuta est, perire quæ potest, debet, cupit.

VLY. Magnifica verba mors propè admora excutit.

AND. Si vis Vlyse cogere Andromacham metu,

Vitam minare, nam mori votum est mihi.

VLY. Verberibus, igne, morte, cruciatu, eloqui

Quodcumq; celas, adiget inuitam dolor,

Et pectore imocundita arcana eruet:

Neceſſitas plus posse, quàm pietas, solet.

AND. Propone flammæ, vulnera, & diras mali

Doloris artes, & famem, & seuam sitim,

Variasq; pestes vndiq; & ferrum indurum

Visceribus vstis, carceris cæci luctus,

Et quidquid audeat victor iratus tumens.

VLY. Stulta est fides, celare quod prodas statim.

Animos a nullos mater admittis metus.

Hic ipse, quo nunc contumax perſtas, amor,

Consulere paruis liberis Danaos monet,

Post armatam longinqua, post annos decem.

Minus timerem, quos facis Chalcas metus

Si mihi timerem, bella Telemacho paras.

L. AN. SENECAE.

AND. Immuni Vlyssi gaudium, ac Danais dabo.
Dandum est: fatere, quos premis luctus dolor.

Gaudete Attrida, tuque laetifica (ut soles)

Refer Pelasgus: Hectoris proles obit.

VLY. Et esse verum hoc, qua probas Danais fides?

AND. Ita quod minari maximum Victor potest.

Contingat, & me fata maturo exitu

Facilique soluant, ac mero condant solo,

Et patria tellus Hectorem leuiter premat,

Vt luce cassus, inter extinctos iacet,

Datusque tumulo debita exanimis tulit.

VLY. Expleta fata stirpe sublata Hectoris,

Solidamque pacem letus ad Danaos feram.

Quid agis Vlyse? Danaida credent tibi?

Tu cui? parenti? fingit an quidquam parens?

Nec abominandæ mortis auspicium pauet?

Auspicia me tuunt, qui nihil maius timent?

Fidem alligauit iureiurando suam.

Si peierat, timere quid grauius potest?

Nunc aduoca astus anime, nunc fraudes, dolos,

Et totum Vlysem: Veritas nunquam later.

Scrutare matrem: mœret, illa crymat, gemit:

Et huc. & illuc anxios gressus refert,
 Missasque voces aure sollicita excipit.
 Magis hæc timet, quam moeret: ingenio est opus,
 Alios parentes alloqui in luctu decet:

Tibi gratulandum est, misera quod nato cares,
 Quem mors manebat sæva, præcipitem datuma
 Et turre, lapsis sola quæ muris manet:

AND. Reliquit animus membra, quatiuntur, labat.
 Torpetque vinctus frigido sanguis gelu.

VLY. En tremuit, hæc hæc parte quærenda est mihi,
 Matrem timor detexit: iterabo metum.

Ite ite celeres, fraude materna abditum
 Hostem Pelasginominis, pestem ultimam
 Ubicumque latitat, erutam in medium date:

Bene est, tenetur, perge, festina, attrahe.
 Quid respicis? trepidasque? iam certè perit:

AND. Utinam timerem, solitus ex longo est meus
 , Dediscit animus serò quod didicit diu.

VLY. Lustrale quoniam debitum muris puer
 Sacrum antecessit, nec potest vatem sequi

Meliora fato raptus: hoc Calchas ait
 Modo piari posse redituras rates,

L. AN. SENECAE.

Si placet undas Hæstoris sparsi cinis,
Actumulus imo totus æquetur solo.
Nunc ille quoniam debitam effugit necem,
Erit admonenda sedibus sacris manus.
AND. Quid agimus? animū distrahit geminus ri-
Hinc natus, illinc coniugis charicinis, (mor:
Pars vtra vincit: testor immites Deos,
Deosq; veros: coniugis manes mei.
Non aliud Hæctor in meonato mihi
Placere quàm te, vivat ut possit tuos
Referre vultus. prorurus tumulo cinis
Mergetur? ossa fluctibus spargi sinam
Disiecta vastis? potius hic mortem oppetat:
Pœnitis nefandæ aedivum mater neci
Videre? poteris celsa per fastigia
Missum rotari? poteris perpetiar, feram,
Quum non meus post fata victoris manu
Iactetur Hæctor. hic suam pœnam potest
Sentire. ad illum fata iam in tuto locant.
Quid fluctuaris? statue, quem pœnæ extrahas.
Ingrata dubitas? Hæctor est illinc tuus.
Erras, utrinque est Hæctor: hic sensu potens

Forsan fururus Ulror extincti patris.

Viriq; parci non potest, quidnam facis?

Serua e diobus anime, quem Danai timet.

VLY. Responſa peragam, funditus buſta eruam.

AND. Quæ vëdidisti? VLY. Pergæ, & è summo

Trahã ſepulcra. AND. Cœlitũ apellũ fidẽ. (aggerẽ

Fidemq; Achilles, Pyrrhe genitoris tui

Munus tuere. VLY. Tumulus hic campo ſtatim

Toto iacebit. AND. Fuerat hoc prorsus nefas

Danaus inauſum, templa violasti, deos

Etiã fauentes, buſta tranſierat furor.

Reſiſtam: inermes offeram armatis manus:

Dabit ita vires: qualis Argolicas ferox

Turmas Amazon ſtrauit: aut quæ

Percuſſa Mænas, Entheoſyluas gradu

Armata thyſo terret, atq; ex perſuã

Vulnus dedit, nec ſenſit: in medios ruam,

Tumuloq; cineris ſocia deſenſo cadam.

VLY. Ceſſatis? & vos ſubilis clamor mouet?

Furorq; caſſus fœminæ? iuſſa ocyus

Peragite. AND. Me me ſternite hic ferro prius.

Repelle Auernum, rumpeſatorum moras,

L. AN. SENECAE.

Molire terras Hector, ut Vlysem domes.

Vel Umbra facis es arma concussit manu,

Iaculatur ignes. cernitis Danai Hectorem?

Ansola video? VLY. Eruite cuncta funditus.

AND. Quid agis? ruina mater, & natum, & virum

Prosternis vna: forsitan Danaos prece

Placare poteris, conditum elidet statim

Immane busti pondus: intereat miser,

Ubicumque porius, ne pater natum obruat,

Prematque patrem natus, ad genua accido

Supplex Vlysse, quamque nullius pedes

Non: dextram, pedibus admoueo tuis:

Miserere matris, & preces placidus pias

Patiensque te quoque te celsum altius

Superi leuarunt, mitius lapsos preme.

Misero datur, quodcunque fortuna datur.

Sic te reuisat coniugis sanctæ torus,

Annosque, dum te recipit, extendat suos,

Laerta sic te iuuenis excipiat tuus,

Et vota vincens vestra felici indole,

Aetate auum transcendat, ingenio patrem.

Miserere matris: unicum afflicta mihi

Solamen hic est. VLY. Exhibenatum, & roga.

ANDROMACHA.

Anapestici.

Hic è latebris procede tuis
 Flebile matris furtum misera.
 Hic puer, hic est terror Vlysse
 Mille carinis, submitte manus,
 Dominiq̄ue pedes supplice dextra
 Stratus adora: nec turpe puta
 Quidquid miseros fortuna iubet:
 Pone ex animo reges at auos,
 Magnique senis iura per omnes
 Incluta terras: excidat Hector.
 Gere captiuum, positoque genu,
 Si tua nondum vulnera sentis,
 Matris fletus imitare tuæ.
 Vidit pueri regis lacrymas
 Et Troia prior, paruusque minas
 Trucis Alcidae flexit Priamus.
 Ille ille ferox, cuius vastis
 Viribus omnes cessere fera.
 Qui per fracto limine Ditis,

Cacum

L. AN. SENECAE.

Cecum retro patefecit iter.

Hostis parui victus lacrymis,

Suscipe, dixit, rector habens,

Patrioque sed celsus solio,

Sed scepra fide meliore tene,

Hoc fuit illo victore capi.

Discite mites Herculis iras:

An sola placent Herculis arma?

Iacet ante pedes non minor illo

Supplice supplex, vitamque perit.

Regnum Troiae, quocunq; volet,

Fortuna ferat.

VLYSSES. ANDROMA-

CHUS. ASTYANAX.

Trimerri Iambici.

Matris quidem me mater attonita mouet,

Magis Pelasga me tamen matres mouent.

Quarum iste magnos crescit in luctus puer.

AND. An has ruinas verbis in cinerem datas

Hic excitabithe manus Troiam erigent?

Nullas habet spes Troia, si tales habet.

Non sic iacemus Troes, ut cuiquam metus

Por
no

Possimus esse, spiritus genitor facit?

Sed nempe tractus ipse post Troiam pater

Posuisset animos, magna quos frangunt mala,

Si poena petitur, quæ peti grauior potest?

Famulare collo nobili subeat iugum:

Seruire liceat, aliquis hoc regi negat?

V L Y . Non hoc V lysses, sed negat Calchastibi.

A N D , O machinator fraudis, ô scelerum artifex.

Virtute cuius bellica nemo occidit:

Dolis, & astu maleficæ mentis iacent,

Eriam Pelagi, vatem, & insontes deos

Pretendis? hoc est pectoris facinus tui

Nocturne miles, fortis in pueri necem.

Iam solus audes aliquid, & claro die

V L Y . Virtus V lyssis nota Danais est satis,

Nimisq; Phrygibus, non vacat Vanis diem

Conterere verbis, anchoras classis legit.

A N D . Breuem moram largire, dum officium parens

Nato supremum reddo, & amplexu vltimo

Auidos dolores satio. V L Y . Misereritui

Vtinam liceret: quod tamen solum licet,

Tempus, moramq; dabit, us arbitrio tuo.

Implere

L. AN. SENECAE.

Implere lacrymis: fletus ærumnas leuat.

AND. O dulce pignus, ô decus lapsæ domus,
Summumque Troiæ funus, ô Danaûm timor.

Genitricis ô spes vana, cui demens ego

Laudes parentis bellicas, annos aui

Medios precabar: vota destituit deus

Iliaca. non tu sceptrâ regali potens

Gestabis aula, iura nec populis dabis,

Victasque gentes sub tuum mittes iugum,

Non Graia cædesterga, non Pyrrhum trahes,

Non arma tenera parua tractabis manu,

Sparſasque paſſim saltibus latis feras

Audax sequeris, nec ſtato luſtri die

ſuſcipere rejerens Troici luſtri ſacrum

Puer citatas nobiles turmas ages.

Non inter aras mobili velox pede,

Æruocante flexo concitos cornu modos,

Barbarica priſco ſempla ſalratu colles.

O morte dira triſtius leuigenus:

Flebilis aliquid Hectoris magni nece

Muri videbunt. V LY. Rumpe iam fletus parens,

Magnus ſibi ipſe non facit finem dolor.

AND. Lacrymis Vlyſſe parua quã petimus, mora cõ
 Concede paruos, vt mta condam manu
 Viuentis oculos. occidis paruos quidem
 Sed iam timendus: Troia te expectat tua,
 I, vade liber, liberos Troas vide.

AST. Miserere mater. AND. Quid meos verines
 Manusq; matris? cassa præſidia occupas? (ſinus?)
 Fremitu leonis qualis audit tener
 Timidum iuuenus applicat matrilatus.
 At ille sæuus matre ſum mora leo,
 Prædam minorem morſibus vaſtis premens
 Frangit, vehitq; talis è noſtro ſinu
 Te rapiet hoſtis: oſcula, & fletus puer
 Lacerosq; crines excipe, & plenu
 Occurre patri: pauca maternæ tamen
 Perfer querelæ verba: ſi manes habent:
 Curas priores, nec perit ſlammis amor:
 Seruire Graio pateris Andromachen iugo
 Crudelis Hector? lenius, & ſegnis iaces?
 Redijt Achilles. ſume nunc iterum comas,
 Et ſume lacrymas, quidquid è miſero viri
 Funere relictum eſt: ſume quæ reddas tuo

Pelion regnum Protei superbum
 Tertius cælo gradus? Hic recumbens
 Montis exesi spatiosus antro
 Iam truci Chiron pueri magister,
 Tinnulas plectro feriente chordas,
 Tunc quoq; ingentes acuebat iras
 Bella canendo.
 An ferax rari lapidis Carystos?
 An premens litus maris inquieti
 Semper Euripo properante Chalcis?
 Quolibet vento faciles Echidna?
 An carens nunquam Gonoessa vento?
 Quæq; formidant Borean Enispe?
 Attica pendens Peperethos ora?
 An sacris gaudens tacitis Eleusis?
 Nunquid Aiæcis Salamina veri?
 An fera notam Calydonæ sæua?
 Quasue perfundit subiturus equor,
 Seguibus terras Titaresos undis?
 Bessan, & Scarphen? Pilon an senilem?
 Pharin? an Pisam Iouis, & coronis
 Elida claram?

Quolibet

L. AN. SENECAE.

Quolibet tristis, miseram procella
 Mittat, & donet cuicumq; terræ:
 Dum luem tantum Troiæ atq; Achiuis
 Quæ tulit Sparte, procul absit, absit
 Argos, & sæui Pelopis Mycenæ,
 Neritos parua breuior Zacyntho,
 Et nocens saxis Ithace dolosis:
 Quod manet fatum, dominusq; quis te
 Aut quibus terris Hecube videndam
 Ducet? in cuius moriere regno?

ACTVS QVARTVS.
 HELENA. ANDROMACHA.
 HECUBA.

Trimetri Iambici.

Quicumque hymen funestus, illa terribilis,
 Lamenta, cædes, sanguinem, gemitus habens
 Est auspice Helena dignus: euersis quoque
 Nocere cogor Phrygibus: ego Pyrrhi toros,
 Narrare falsos iubeor, ego cultus dare
 Habitusq; Græcos: arte capietur mea,
 Meaq; fraude concidet Paridis soror?

Fraude

Fraudetur, ipsi leuius hoc equidem reor:

Optanda mors est, sine metu mortis mori.

Quid iussa cessas agere? ad autorem redis

Sceleris coacti culpa. Dardaniæ domus

Generosa virgo. melior afflictos deus

Respicere cepit: teq; felici parat

Doctare thalamo: tale coniugium tibi

Non ipsa sospes Troia, non Priamus daret:

Nam te Pelasgæ maximum gentis decus

Ad sancta lecti iura legitimi petit:

Cui regna campi lata Thessalici iacent.

Te magna Tethys, teq; tot pelagi deæ

Placidumq; numen equoristumidi Thethys

Suam vocabunt. te datam Pyrrhos

Peleus nurum vocabit. & Nereus nurum.

Depone cultus squalidos, festos cape.

Dedisce captam, deprime horrentes comas,

Crinemq; docta patere distingui manu.

Hic forsitan te casus excelso magis

Solio reponet: profuit multis capi.

AND. Hoc deerat vnum Phrygibus euersis malum

Gaudere, flagrant strata passim Pergama,

L. AN. SENECAE.

O coniugale tempus: an quisquam audeat
 Negare? quisquam dubius ad thalamos eat,
 Quos helena suadet? pestis, exitium, lues
 Vtriusque populi: cernis hos tumulos ducum?
 Et nuda totus ossa quæ passim iacent
 Inhumata campis? Hæc Hymen sparsit tuus:
 Tibi fluxit Asia, fluxit Europæ cruor
 Cum dimicantes læta prospiceres viros
 Incerta votiperge, thalamos appara.
 Tædis quid opus est? quid ve solenni face?
 Quid igne? thalamis Troia præluces nouis.
 Celebrate Pyrrhi Troades connubia,
 Celebrate: digni planctus, & gemitus sonent.
~~_____~~ quamuis careat, & flecti neget
 Magnus dolor, sociosque nonnunquam sui
 Mœroris ipsos oderit: causam tamen
 Possum tueri iudice infestomeam.
 Graviora passa luget Andromacha Hectorem,
 Et Hecuba Priamum, solus occultè Paris
 Lugendus Helenæ est, durū, & inuisū, & graue est
 Seruitia ferre: patior hoc olim iugum
 Annis decem captiua: prostratum Ilium est,

Versi penates, perdere est patriam graue,
 Grauius timere: vos leuat tanti mali
 Comitatus, in me victus, & victor furit.
 Quam quisque famulam traheret, incerto diu
 Casu pependit: me meus traxit statim
 Sine sorte dominus, causa bellorum fui
 Tantaque Teucris cladis: hoc Verum puta,
 Spartana puppis vestra si secuit freta:
 Sin rapta Phrygijs praeda remigibus fui,
 Dedique donum iudici victrix dea,
 Ignosce paridi, Iudicem iratum, puta,
 Habitura causa est: ista Menelaum manent
 Arbitria hanc nunc luctibus paulum tuis:
 Andromacha omisis flecte: ~~vis~~
 Retinere. AN. Quam est: helena, quod lacrymat,
 Cur lacrymat aut? fare quos Ithacus dolos, (malu?
 Quae scelera nectat? vtrum ab Idaeis iugis
 Iactanda virgo est, arcis an celsae edito
 Mittenda saxo? num per has vastum in mare
 Voluenda rupes, latere quas scisso leuat
 Altum vadosos Sigeon spectans sinus?
 Dic: fare quidquid subdolo vultu regis.

L. AN. SENECAE.

Leuiora mala sunt cuncta, quam Priami gener
Hecubaq; Pyrrhus fare quam poenam pares:
Expromes, & unum hoc deme nostris cladibus,
Falli paratas perpeti mortem vides.

HEL. Vtinam iuberet me quoq; interpres deūne
Abrumpere ense lucis inuisæ moras,
Vel Achillis ante busta furibunda manu
Occidere Pyrrhi, fata comitantem tue
Polyxena miseranda, quam tradi sibi,
Cineremq; Achilles ante mactari suum,
Campo maritus ut sit Elyso iubet.

AND. Vide ut animus in gens lætus audierit necē,
Cultus decoros regiae vestis perit,

Et admittit criminibus paritur manum:

Mortem putabat illud, hoc thalamos putat.

At misera luctu mater audito stupet,

Labefacta mens succubuit: assurge alleuæ

Animum, & cadentem misera firma spiritum.

Quam tenuis anima vinculo pendet leui.

Minimum est, quod Hecubam facere felicem potest.

Spirat, reuixit: prima mors miseros fugit.

HEC. Adhuc Achilles viuic in poenas Phrygum,

Adhuc

T R O A S.

Adhuc rebella, ô manum Paridis leuem.
 Sinis ipse nostrum sanguinem, ac tumulus sitit.
 Modò turba felix latera cingebat mea,
 Laßabar in tot oscula, & in totum gregem
 Diuidere matrem: sola nunc hac est super
 Votum, comes, leuamen afflictæ, quies:
 Hæc totus Hecubæ fætus, hac sola vocor
 Iam voce mater, dura, & infelix: age,
 Elabere anima: deniq; hoc vnum mihi
 Remitte funus. irrigat fletus genas,
 Imberq; victo subitus è vultu cadit.
 Letare, gaude nata, quàm vellet tuos
 Cassandra thalamos: vellet Andromache tuos.

AND. Nos Hecuba, nos nos Hecuba ingratæ iunior
 Quas mota classis huc, & huc sparsas feret,
 Hanc chara tellus sedibus patris reget.

HEL. Magis inuidebis: si tuam sortem scias.

AND. An aliqua pœnæ pars meæ ignota est mihi?

HEL. Versatà dominos vrna captiuus dedit.

AND. Cui famula tradar, ede: quem dominum voco?

HEL. Te sorte prima Scyrius iuuenis tulit.

Cassandra felix, quam furor sorte eximit,

Phœbusque, regum hanc maximus rector tenet.

HEC. Est ne aliquis Hecubam qui suam dici velit?

HFL. Ithaco obligisti præda nolenti brevis.

HEC. Quis tam impotens, ac dirus & inique ferus
Sortitor urnæ haud regibus reges dedit?

Quis tam sinister diuidit captas deus?

Quis arbiter crudelis, & miseris grauis

Eligere dominos nescit? & seua manu

Dat iniqua miseris fata? quis matrem Hectoris

Armis Achillis miscet? ad Vlysssem vocor.

Nunc victa, nunc captiua nunc cunctis mihi

Obsessa videor cladibus: domini pudet,

Non seruitutis, Hectoris spoliū feret,

~~Et inani~~ Sterilis, & seuis fretis

Inclusa tellus num capit tumulos meos?

Duc, duc Vlysse, nil moror, dominum sequor.

Ne mea sequentur fata: non pelago quies

Tranquilla veniat: sauiat ventis mare,

Et bella, & ignis, & mea, & Priami mala:

Dumque ista venient, interim hæc pœna in loco est.

Sortem occupauit, præmium eripuit mihi.

Sed incitato Pyrrhus quid cessas? age,

Vultuque toruo. Phyrhe quid cessas? age,
 Reclude ferro pectus, & Achillis tui
 Coniunge soceros. perge mactator senum,
 Et hic decet te sanguis. abreptam trahit.
 Maculate superos cede funesta Deos,
 Maculate manes: quid precer vobis? precor
 His digna sacris equora, hoc classi accidas
 Toti Pelasgae, ratibus hoc mille accidat,
 Meae precabor, cum vehar, quidquid rati.

C H O R V S.

Sapphici.

Dulce morienti populus dolentum,
 Dulce lamentis resonare gentes.
 Lentius luctus, lacrymaeque mordent,
 Turba quas fletu simili frequentat
 Semper ab semper dolor ipse magnus
 Gaudet in multos sua fata mitti,
 Sequenon solum patuisse poena,
 Ferre, quam sortem patiuntur omnes,
 Nemo recusat.
 Nemo se credit miserum, licet sit.
 Tolle felices, remoueto multo.

G iij

Diuites

Sôluet hunc questum, lacrymasq; nostras
 Sparget huc illuc agitata classis,
 Et tuba iussu dare vela nautæ,
 Cùm semel ventis properante remo
 Prenderint altum, fugientq; litus.
 Quis status mentis miseris, ubi omnis
 Terra decrescet pelagusq; crescet?
 Celsa cum longè latitabit I de.
 Tum puer matri, genitrixq; nato,
 Trôia qua iaceat regione monstrans
 Dicet, & longè digito notabit,
 Ilium est illic, ubi fumus altè
 Serpit in cælum, nebulaq; turpes.
 Troes hoc signo patriam videbunt.

ACTVS QVINTVS.

NUNTIVS. ANDROMACHA.

HECVBA.

Trimetri Iambici.

O Dira fata, seu miseranda, horrida,
 Quod tam ferum, tam triste, bis quinis scelus
 Mars vidit annis, quod prius referens gemam?

Tuo

L. AN. SENECAE.

Tuos nepotius? an tuos luctus anus:

HEC. Quoscumque luctus fleueris, flebis meos:
Sua quenque tantum, me omnium clades premit.
Mihî cuncta pereunt: quisquis est, Hecubæ est, miser
NVN. Mactata virgo est, missus è muris puer:
Sed vterque letum mente generosa tulit.

AND. Expone seriem cædis, & duplex nefas
Prosequere: gaudet animus ærumnas meas
Tractare totas: ede, & enarra omnia.

NVN. Est vna magna turris è Troia super
Assueta Priamo, cuius è fastigio,
Summisque pinnis, arbiter belli sedens
Regebat acies, turre in hac blando sinus
Fouens nepotem: cum metu versos graui
Danaos iugaret Hector & ferro, & face,
Paterna puero bella monstrabat senex.

Hæc nota quondam turris, & muri decus,
Nunc seua cautes, vndique effusa ducum.
Plebisque turba cingitur, totum coit
Ratibus relictis vulgus, his collis procul.

Aciem patenti liberam præbet loco:

His alta rupes, cuius è cacumine

Errone

Erecta summos turba librauit pedes:
 Hunc pinus, illum laurus, hunc fagus tegit:
 Et tota populo sylua suspensio tremit.
 Extrema montis ille prærupti petit.
 Semusta at ille tecta, vel saxum imminens
 Muri cadentis pressat: atque aliquis, nefas,
 Tumulo ferus spectator Hæstoreo sedet.
 Per spatia late plena sublimi gradu
 Incedit Ithacus, paruum dextra trahens
 Priami nepotem: nec gradu segni puer
 Ad alta pergat moenia. Ut summa steterit
 Pro turre, vultus huc & huc ac restulit
 Intrepidus animo qualis ingentis feræ
 Paruus, tenerque fœtus, & nondum
 Scire dente: iam tamen tollit minas,
 Morsusque inanes tentat, atque animus tumet.
 Sic ille dextra pressus hostili puer
 Ferox, superbe mouerat vulgum, ac duces,
 Ipsumque Vlysses: non steterit turba omnium
 Qui fletur: ac dum verba fatidici, & preces
 Concipit Vlysses variis, & seuos ciet
 Ad sacra superos, sponte dissiluit sua

L: AN. SENECAE.

In media Priami regna.

AND. Quis Colchus hæc, quis sedis incerta Scythæ

Commisit? aut quæ Caspium tangens mare

Gens iuris expers ausa? non Bujiridis

Puerilis aras sanguis aspersit feri,

Nec parua gregibus membra Diomedes suis

Epulanda posuit, quis tuos artus teget?

Tumuloq; traderet? NVN. Quos enim præceps locua

Reliquit artus? ossa disiecta, graui

Elisa casu, signa clari corporis,

Et ora, & illas nobilis patris notas

Confudit in ampondus ad terram datum.

Soluta ceruix, silicis incussu caput

Ruptum cerebro penitus expresso, iacet

Deforme corpus. AND. Hic quoq; est similis patri.

NVN. Præceps ut alris cecidit è muris puer,

& leuitq; Achinûm turba, quod fecit, nefas

Idem ille populus aliud ad facinus redit,

Tumulumq; Achilles, huius extremum latus

Rhoetæa leni verberant fluctu vada.

Auersa cingit campus. & cliuoleni

Erecta medium Vallis includens locum

Crescit theatri more, concursus frequens
 Implevit omne litus. hic classus moras
 Hac morte solui ventur: hi stirpem hostium
 Gaudent recidi. magna pars vulgi leuis
 Odit scelus, spectatq; nec Troes minus
 Suum frequentant funus, & pauidi metu
 Partem ruentis vltimam Troiæ vident,
 Cum subito thalami more præcedunt faces,
 It pronuba illi Tyndaris moestum caput
 Demissa. tali nubat Hermione face,
 Phryges precantur: sic viro turpis suo
 Reddatur Helena. terror attonitos mouet
 Vtrosq; populos: ipsa deiectos gerit
 Vultus pudore, sed tamen fulgent genæ,
 Magisq; solito splendet extremus
 Vt esse Phœbi dulcius lumen solet
 Iam iam cadentis: astra cum repetunt vices,
 Premiturq; dubius nocte vicina dies.
 Stuper omne vulgus, & ferè cuncti magis
 Perituræ laudant hos mouet formæ decus,
 Hos mollis ætas, hos vagæ rerum vices:
 Mouet animus omnes fortis, & leto obuius.

Pyrhus

L. AN. SENECAE.

Pyrrhum antecedit: omnium mentes tremunt:
 Misereantur, ac mirantur. Ut primum ardui
 Sublime montis tetigit, atque aliè editus
 Iuuenis paterni vertice in busti stetit
 Audax virago non tulit retro gradum,
 Conuersa ad ictum stat truci vultu ferox.
 Tam fortis animus omnium mentes ferit.
 Nouumque monstrum, est Pyrrhus adca dem pig
 Ut dextra ferrum penitus. exacta abdidit,
 Subitus recepta morte prorupit cruor
 Per vulnus ingens: nec tamen moriens adhuc
 Deponit animos: cecidit ut Achilli grauem
 Facturam terram, prona, & irato impetu.
~~Ut terrore~~ coetus: at timidum Phryges
 Misere gemitum: clarius victor gemit.
 Hic ordo sacri: non stetit fusus cruor,
 Humo ue summa fluxit: abduxit statim.
 Sæuusquetorum sanguinem tumulus bibit.
 HEC. Ite, ite Danaï, perite iam tuti domos.
 Optata velis maria diffusis secet
 Secura classis: concidit virgo, ac puer.
 Bellum peractum est. quo meas lacrymas feram?

Vbi hanc anilis exquam leti moram?
 Natam, an nepotem? coniugem, an patriam fleam?
 An omnia? an me? sola mors votum meum
 Infantibus violenta virginibus venis.
 Vbicunque properas æuæ, me solam times,
 Vitæque gladios inter, ac tela, & faces.
 Quæ sita tota nocte cupientem fugis.
 Non hostis, aut ruina, non ignis, meos
 Absumpsit arcus: quàm propè à Priamo stetit?
 NVN. Repetite celeri maria captivæ gradu.
 Iam vela^o puppis laxat, & classis mouet.

FINIS.

